

NIETS LEKKERDER DAN HELEMAAL KAPOTGAAN (VINDT DE TOPSPORTER) / DE NIEUWE DOKTER LUISTERT ÉCHT / EEN BESTUURSJAAR KAN OOK TEGEN JE WERKEN / LALEH WERD BEDREIGD IN IRAN

nummer 3 / jaargang 15 / 20 november 2014

WOX

Onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit

HULPFONDS VOOR RADBOD PERSONEEL

Heb je behoefte aan
financiële ondersteuning?
Het Hulpfonds helpt.

Het Hulpfonds helpt met financieel advies,
begeleiding en renteloze leningen.

Neem contact op voor meer informatie:

E-mail: info@hulpfondsradboud.nl

Telefoon: (024) 361 22 81

www.hulpfondsradboud.nl

SINDS 1992

Ooglaseren
in Nijmegen!

Studenten-
korting
20%

Bel ons voor info:
024 3604747

Excimer Laser Centrum Nijmegen
Driehuizerweg 325, 6525 PM Nijmegen
info@excimerlasercentrum.nl
www.excimerlasercentrum.nl

Karaktervolle locaties

Vergader- en Conferentiecentrum Soeterbeek

Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeek

reserveringsbureau@fb.ru.nl of bel: 024 - 361 58 25

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen,
seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties.
Ervaar de inspirerende rust.

Faculty Club Huize Heyendael

Dé ontmoetingsplek op de campus

www.ru.nl/facultyclub

facultyclub@fb.ru.nl of bel: 024 - 361 59 79

Lunch en diner à la carte, ook arrangementen voor
recepties, diners en feesten. Uitmendend geoutilleerde
vergaderruimten.

Radboud Universiteit Nijmegen

Werken bij de Vierdaagse?

Stichting DE 4DAAGSE is op zoek naar:
enthousiaste **oproepkrachten Centrale Administratie**
om haar team mee te versterken.

Wie zoeken wij? Klantvriendelijke medewerkers die van
26 januari t/m 24 juli 2015 enkele dagdelen per week beschikbaar
zijn (en tijdens de Vierdaagseweek fulltime), computerervaring
en een goede beheersing van de Nederlandse en Engelse taal
hebben.

Wat bieden wij? Flexibele werktijden, interne training, prettige
werksfeer, afwisselend werk, een leuke bijbaan, een kijkje achter de schermen van
het grootste meerdaagse wandelevenement ter wereld.

Wat ga je doen? Informatie verstrekken (telefonisch, per e-mail, via social media),
verwerken van inschrijvingen, verzorgen van in- en uitgaande post.

Hoe reageren: Stuur vóór 1 december 2014 een korte reactie met cv naar:
Stichting DE 4DAAGSE, t.a.v. Susanne Gerrits, 4daagse@4daagse.nl.

Uw publicatie
in perfect Engels?

Nieuw: Editing Desk

Wij redigeren uw:

- Artikel
- Proefschrift
- Oratie / lezing

WWW.RU.NL/INTO

Radboud **in'to** Languages

Expertisecentrum voor taal en communicatie van de Radboud Universiteit

VOX NR. 3 11/2014 INHOUD

P. 12 / WETENSCHAP /

De wereld brandt. Hoe bang ben jij?

P. 18 / PORTRETTEEN / Studerende topsporter kan niet elke avond de kroeg in

P. 22 / INTERVIEW / Iraanse Laleh (31) ontving bedreigingen: 'Ga je door, dan eindig je in de bak'

P. 29 / GENEESKUNDE / Vanaf je eerste jaar bij de patiënt aan het bed

EN VERDER / P. 4 / IN BEELD / P. 6 / RANKING THE RU / P. 16 / FIT MET FELIX / P. 26 / DRONEVLUCHT / P. 28 / GEDICHT / P. 34 / CULTUUR / P. 38 / CAMPUS / P. 40 / HUISELIJKE KRINGEN

P. 8

P. 18

P. 22

P. 29

Illustratie cover: Elmar Noteboom

**STAAT TOCH
ALTIJD
GOED OP
JE CV, ZO'N
BESTUURS-
JAAR? NOT!**

Pagina 8

REDACTIE NEEL

BANG

Soms droom ik dat ik doodga. Ik ga een verlaten gebouw binnen. Ik dwaal tot in de torenkamer. Deur valt dicht. Dan weet ik: hier kom ik nooit meer uit. In eenzaamheid zal ik uitdrogen en vergaan. Zwetend word ik wakker. Hartkloppingen. Pure angst.

Worden we steeds bang, vroeg collega Mathijs Noij zich af. Hij sprak met verschillende Radboud-wetenschappers. Wat doen de wereldwijde dreigingen met ons? Ebola-lead, onthoofdingen door IS. De beelden dringen aan de lopende band onze huizen binnen. Via Facebook of tv. Tegelijkertijd wennen we eraan, we schrikken niet meer zo snel.

In deze Vox staan ook tips. Tegen een ander soort angst: die om een *leftover* bankhanger te worden in tijden van arbeidsmarktkrapte.

De Iraanse Laleh weet wat ze wil, een baan in de wetenschap. Angst 1: ze vindt geen werk in Nederland. Angst 2: handlangers van het Iraanse regime vinden haar. Als *scholar at risk* kijkt ze altijd over haar schouder. Op pagina 22 vertelt ze hoe het is om onafgebroken bang te zijn. Niet in een droom, maar in het echte leven.

Annemarie Haverkamp
hoofdredacteur Vox

 www.facebook.com/voxweb.nl

 @voxnieuws

WAAR IS BAS?

25.446 mensen deden mee op zondag 16 november. In de regen, helaas. Het slechte weer was voor een paar honderd inschrijvers reden om het voor gezien te houden bij de 31ste Zevenheuvelenloop. Zo niet voor hoogleraar neurologie Bas Bloem (u vindt hem ergens op deze foto, goed zoeken). Zijn tijd? 1:14:21. Hij zegt "niet ontevreden" te zijn. "Toch dertig seconden sneller dan vorig jaar!" aldus Bloem.

Het Radboudumc en de Radboud Universiteit waren net als voorgaande jaren goed vertegenwoordigd in de topklassering van de bedrijvenloop. Het topteam van het ziekenhuis was met een tweede plaats (op een totaal van 682 teams) net als vorig het beste campusteam. Het eerste team van Donders scoorde met een dertiende plaatse het beste van de universiteitsteams.

Vorig jaar was Donders ook al de beste, toen nog op plaats 9. Het team van het ICT Servicecentrum (Fastbyters) steeg met stip naar plek 16 (vorig jaar: 87). Ook het team van de rechtenfaculteit haalde de top 100, met een 83ste plaats.

Foto: Gerard Verschooten

RANKING THE RU DE RECTORAATS- REDE VAN THEO ENGELEN

Studenten en medewerkers moeten presteren en excelleren. Hoe presteert de Radboud Universiteit zelf? Elke maand laat Vox een deskundige een oordeel vellen.

Speechschrijver Renée Broekmeulen geeft de rede van Theo Engelen twee sterren.

Illustratie: Roel Venderbosch

De toespraak die Theo Engelen bij de rectoraatsoverdracht hield, was behoorlijk formeel. Maar daar heeft Renée Broekmeulen in dit geval niet zo'n moeite mee. "Dat past wel bij het publiek, er zullen toch vooral academici in de zaal gezeten hebben en weinig studenten. Het publiek zal dit soort redes gewend zijn."

Wat volgens Broekmeulen een groter probleem is, is dat er "te weinig Theo Engelen in zit". Broekmeulen heeft haar huiswerk gedaan: "Ik las dat Engelen kinderboeken schrijft en al veertig jaar op de campus werkt. Het schijnt een grappige, aimabele man te zijn. Dat zie ik niet terug in de speech. Volgens mij bestaat de toespraak voor 60 procent uit citaten van anderen. Zelfs bij het prijzen van zijn voorganger zegt hij 'je wordt daadkrachtig genoemd'. Waarom zegt hij niet gewoon: 'Ik vond je daadkrachtig'? Door veelvuldig te citeren verschuilt hij zich achter de mening van anderen. Het lijkt nu alsof hij zijn voorganger (Bas Kortmann, red.) niet zelf kent. Dat vind ik niet sterk." Het mag ook wat minder abstract van Broekmeulen. "Veel mensen luisteren naar zo'n speech en denken: 'What's in it for me?' Het enige concrete voornemen dat ik tegenkwam is dat hij de studenten niet gaat tuchtigen. Dat is weliswaar een goed plan, maar ook wat mager voor zo'n toespraak."

Daarnaast kraakt Broekmeulen wat kritische noten over de structuur en de stijl, maar benoemt ze ook een aantal goede retorische stijlfiguren. Al met al krijgt de toespraak "een kleine onvoldoende, en twee sterren".

IN HET NIEUWS

Scharrelstudent

Precies één dag na het verschijnen van de vorige Vox droeg rector magnificus Bart Kortmann zijn ambtsketen over aan Theo Engelen. De scheidend rector trapte de middag af met een woord van afscheid, waarin hij pleitte voor de scharrelstudent: een student die de tijd krijgt om naast zijn opleiding nog andere dingen te doen. De tegenhanger was de plofstudent, die alsmaar wordt gepusht om snel af te studeren.

Verhuizen (I)

Nog voor de kerstvakantie staat Thomas van Aquinostraat 4 bijna helemaal leeg: de sociale wetenschappers vertrekken naar TvA 6 en 8. Verhuizen is nooit leuk, maar er zit niets anders op. In 2017 gaan Thomas van Aquinostraat 2 en 4 tegen de vlakte en twee jaar later komt op die plek een nieuw, hoog gebouw te staan. Hoe dat eruit komt te zien, is nog niet bekend. Overigens blijft de redactie van Vox voorlopig dapper zitten in het vrijwel lege gebouw met huisnummer 4.

Verhuizen (II)

Nog meer verhuisberichten: op 11 november trokken de eerste studenten in hun kamers in Talia, het nagelnieuwe SSHN-complex boven Doornroosje. Enthousiasme alom: nooit meer fietsen na een nacht boemlouwde deephouse.

Badr Gerard

De universiteit heeft ruzie met Elsevier. Het befaamde Open-Access-systeem, dat wetenschappelijke publicaties gratis en voor niets toegankelijk maakt voor RU-studenten en -medewerkers, dreigt om te vallen: uitgever Elsevier wil er niet meer aan. Radboud-collegevoorzitter Gerard Meijer is naar voren geschoven om het conflict in het voordeel van alle universiteiten te beslechten. Geen onbelangrijke taak: het einde van Open Access zou vergaande gevolgen hebben voor alle Radboudianen.

hot spot

WE ALL VISITED THE VALKHOF MUSEUM AND THE SAINT STEVEN'S CHURCH IN NIJMEGEN. BUT WHAT ARE THE REALLY SPECIAL, FUNNY, WEIRD PLACES YOU SHOULD TAKE YOUR FRIENDS TO SEE IN NIJMEGEN?

You have the best view of the campus while standing in the Erasmus building. The building has twenty floors, but higher is not always better. You should rather stop at the 15th floor. Home of the philosophers and the only floor with a coffee corner instead of a coffee machine. Sit and enjoy a wonderful view, cheap coffee and a great ambiance.

WWW.INSTAGRAM.COM/VOXNIEUWS

De pieten op de campus blijven zwart

Foto: Gerard Stolk

Fat lady

Dat leenstelsel, dat leenstelsel, dat leenstelsel. Als de gedachte aan duizenden euro's schuld vanaf 2015 je al niet ziek had gemaakt, dan werd je het alsnog door de niet-aflatende stroom aan media-aandacht. Hulde aan de mensen van AKKUraad en studentenvakbond AKKU: waar de gemiddelde student discussiemoe was, streden de studentenbelangenbehartigers stoicijns door voor de goede zaak. 14 november stonden ze op het Malieveld. Voor ons.

Honours trouble

De directie van de Honours Academy is aan de kant geschoven. Directeur Studentenzaken Ger Boonen gaat 'zolang dat nodig is' leiding geven aan het bureau. De aanleiding tot de stap zijn 'personele problemen', waarover het

college van bestuur niets wil zeggen. "Het onderwijs is boven elke verdenking verheven", zei rector Theo Engelen. Personeel en (voormalige) leiding van de Honours Academy zwijgen vooralsnog.

Snieklaas

Het was een lang jaar wachten, maar dan heb je ook wat. De Sint is er weer en gaat met pakjes op pad! Vox belde met Snieklaas en vroeg naar zijn pieten; nam hij ze mee naar de RU, voor snoepgoed en genieten? En indien ja, in wat voor kleur? In Nederland is daarover immers veel gezeur! Uw verslaggever werd op zijn wenken bediend, en kreeg een eenduidig antwoord van de kindervriend. De pieten blijven zwart, vertelde Sinterklaasje. De regenboogpieten, die zijn dit jaar nog het haasje.

1500

Dat is het bedrag in euro's dat Rhea Elise Khoebal bij elkaar wil crowdfunderen voor haar project Buiten Spelen. Sinds september staat er op haar initiatief een piano in de hal van het centraal station in Nijmegen. En in Groningen. Iedereen mag erop spelen. Khoebal: "Een piano biedt een laagdrempelige manier om muziek te maken en om met elkaar in contact te komen. Het leidt tot de leukste ontmoetingen." Khoebal, werkzaam voor het CIDIN op de Radboud Universiteit, krijgt veel goede reacties en wil haar project daarom uitbreiden. Maar piano's kosten een hoop geld, en vergen veel onderhoud. Een piano plaatsen kost 1.250 euro. De overige 250 euro die Khoebal wil binnenhalen via 4just1.com, zijn voor het oprichten van een stichting. Die zal zich inzetten voor nog meer piano's in de buitenlucht.

WAARVAN AKTE

"We zijn doorgeslagen bij het afschermen van de inlichtingsdiensten. De balans tussen opsporen en het gebruik van anonieme bronnen en anderzijds de rechten op een eerlijk proces is naar de verkeerde kant doorgeslagen."

Svenn Brinkhoff, docent strafprocesrecht, op 14 november in dagblad *Trouw* over bronnen in het strafproces

BOVEN HET MAAIVELD FLORIAN KOLLER

Deze rubriek is bedoeld voor mensen die zich op een dappere manier onderscheiden van de rest. Die anders zijn dan de grijze middenmoot. Aan die criteria voldoet biologiestudent Florian Koller ruimschoots. Want

waar zijn studiegenoten tijdens het college braaf aan de boterhammetjes met hagelslag zaten, maakte de Duitse Koller een wat opmerkelijker keuze. Hij begon vrolijk aan een stuk kaas van 600 gram. De foto die daarvan gemaakt werd, belandde op internet en ging viral via sog-site 9GAG. "Ik was van huis vertrokken zonder eten mee te nemen", verklaart Koller. "Dus ik ging naar Albert Heijn om iets lekkers te kopen. Daar zag ik een stuk boerenkaas liggen – 600 gram voor maar 2 euro. Daar had ik zin in, dus dat werd het. Wat kan ik er over zeggen? Ik houd gewoon heel erg van kaas."

A person is holding a white rectangular sign in front of their face. The sign contains the text 'U WILT MIJ want ik ben uniek'. The word 'U' is at the top in large black letters. Below it, 'WILT' is written in large black letters. Underneath 'WILT', 'MIJ' is written in large purple letters. At the bottom of the sign, the phrase 'want ik ben uniek' is written in smaller black letters. The person holding the sign is wearing a dark purple V-neck top over a white t-shirt. Only their hands and arms are visible, holding the corners of the sign.

U
WILT
MIJ
want ik ben uniek

Bul of geen bul, de banen liggen niet meer voor het oprapen. Je wapen in de strijd om een goede baan heet curriculum vitae. Maar wat moet daarop staan? Een jaartje buitenland, een mooie stage of een lijst negens? Eén verrassende tip: een bestuursjaar werkt soms averechts.

Tekst: Tim van Ham en Jorg Leijten

Wie na jaren studeren ein-de-lijk een diploma heeft behaald, begint vaak met goede moed aan zijn of haar banenjacht – na jaren van financieel gedoe is het nu tijd om die zilvervloot binnen te halen. Dat enthousiasme wordt echter snel minder als blijkt dat er op iedere leuke functie tweehonderd anderen solliciteren. En daar zijn altijd wel een paar bijdehante betweters bij die een nét wat beter cv hebben, waardoor je niet eens op gesprek mag komen. Het Maastrichtse Researchcentrum voor Onderwijs en Arbeidsmarkt noemt het arbeidsperspectief voor afgestudeerde wo'ers tot 2018 'matig'. Voor slechts 6 procent van de wo'ers zijn de baan-kansen 'goed tot zeer goed'.

Voor jullie, optimistische Vox-lezertjes, is er nog niets aan de hand. Want dit verhaal gaat jullie precies vertellen hoe je er uit kunt springen bij je toekomstige droomwerkgever. Want, vooropgesteld: een academisch diploma alleen is tegenwoordig niet voldoende meer. "Shell krijgt in Europa tussen de 30.000 en de 40.000 cv's binnen met een academische titel erop. En dat terwijl we in Nederland rond de 200 afstudeerders aannemen", zegt Elmer Schaap, graduate recruitment manager van Shell in Europa. "In Nederland denken afgestudeerden nog weleens dat een academisch diploma ze recht geeft op een baan, maar zo werkt het niet meer. Je moet jezelf echt onderscheiden en verkopen."

Cum laude

En dat doe je met je cv. "De zeldzame keren dat ik nog een brief zonder cv onder ogen krijg, gaat hij bij wijze van spreken op het prikbord", zegt Schaap. En dus zal de student aan het werk moeten. Maar kies je voor een periode in het buitenland, zoals het college van bestuur graag wil? Of voor een bestuursjaar, hetgeen ook aangemoedigd wordt door het college van bestuur? Of ga je voor het (eveneens door het college van bestuur geprezen) honoursprogramma? Dit alles natuurlijk terwijl je je best doet om cum laude af te studeren. Maar je kunt je tijd maar één keer besteden. Dus wat te kiezen?

Dat verschilt per sector. Psychologiestudenten kunnen alle nevenactiviteiten die ze puur voor het cv doen gerust achterwege laten. Voor hen is het essentieel om hun studie op tijd af te ronden, en met goede cijfers bovendien. Dat onderzocht Jacob Jolij, universitair docent Psychologie aan de Rijksuniversiteit Groningen. Volgens hem zijn de zo belangrijk geachte bestuursjaren voor een psychologiestudent niet zaligmakend bij de banenjacht – integendeel. Hij onderzocht de statistieken en leerde dat vooral studieresultaten belangrijk zijn.

Robert van de Giesen (26)

Studie: marketing

Baan: sportswear accountmanager

Nevenactiviteiten tijdens studie: bestuurslid Integrand, voorzitter Nijmegen Career Event 2010, secretaris Futsalvereniging Morado

"In mijn derde jaar was ik op zoek naar een stageplek. Door een gebrek aan nevenactiviteiten bleek die echter lastig te vinden. Pas toen kwam het besef: ik moet werken aan mijn cv.

Gelukkig kreeg ik bij Integrand de kans om bestuurservaring op te doen. Ik leerde contacten leggen met bedrijven en studenten. Het voorzitterschap bij het Career Event Nijmegen in 2010 heeft me vervolgens leiderschapservaring gegeven.

Als je na je studie gaat solliciteren, heb je nog geen loopbaan waarop je kunt bogen. Ervaring moet dan ergens anders vandaan komen. Ik wilde mijn vrije uren als student graag nuttig invullen. Dat kun je doen via informele activiteiten als een bestuursstaak bij een studentensportvereniging, maar ook bij een landelijke organisatie als Integrand.

Bedrijven kijken niet alleen naar cijferlijsten. Juist met datgene wat je naast je studie hebt gedaan, kun je je onderscheiden. Je leert

van de problemen waar je tegenaan loopt en kunt dan later bij sollicitaties zeggen: in die situatie heb ik op deze manier gehandeld en juist daarom denk ik geschikt te zijn. Ik heb stage gelopen op een operationele afdeling bij Nike. Ik kreeg een aanbod om daar in dienst te treden, maar dat zag ik niet zo zitten. Ik wist: op basis van mijn cv word ik sowieso voor sollicitatiegesprekken uitgenodigd, dus ben ik ook bij andere bedrijven gaan kijken. Studenten wil ik adviseren gewoon als commissielid bij een studie- of studentenvereniging te beginnen. Kost een paar uurtjes per week en je ziet meteen of dat soort werkzaamheden wat voor je is. Je hoeft niet meteen in een bestuur te stappen."

'OPDRACHT- GEVERS ZOEKEN DE BESTE 5 PROCENT VAN DE MARKT'

Marjolein van Rest (27)

Studies: Nederlands Recht en Internationaal & Europees Recht

Baan: advocaat bij BarentsKrans

Nevenactiviteiten tijdens studie: student-assistent bij Onderzoekscentrum Onderneming & Recht, half jaar studie in Zweden, stages bij advocatenkantoren Boels Zanders en Pels Rijcken en redacteur juridisch maandblad *Ars Aequi*

"Mijn studie is vooral een ontdekkingsstocht geweest: wat wil ik nou echt? Ik heb twee bachelors en twee masters afgerond, maar in de bachelorfase overlaptten veel vakken. Daarom heb ik beide studies in 6,5 jaar kunnen doen. Met twee masters toon je, denk ik, doorzettingsvermogen aan. Al is je cijferlijst natuurlijk ook belangrijk. De werkzaamheden voor het juridisch maandblad *Ars Aequi* vormen wel het belangrijkste deel van mijn cv. Daarmee heb ik me onderscheiden van andere afgestudeerde juristen. Ik heb in mijn studententijd volop van de praktijk geproefd. Stages bij het grootste advocatenkantoor van Den Haag en op Curaçao leerden me hoe het er op uiteenlopende plekken aan toegaat in de advocatuur. Via *Ars Aequi* deed ik con-

tacten op in de juridische wereld, zo ook bij het kantoor BarentsKrans. Ik ging met mijn contactpersoon lunchen, nam contact op met de afdeling HR en besloot te solliciteren. Waarom ik ben aangenomen? Ik denk niet dat één factor de doorslag gaf, eerder een combinatie van een goede cijferlijst, activiteiten tijdens mijn studie, het redacteurschap bij het juridisch maandblad en mijn persoonlijkheid. Ik ben geen voorstander van bewust cv-bouwen, tenzij je in een vroeg stadium al weet waar je heen wilt. Ik ben er door middel van meerdere stages en activiteiten achtergekomen wat ik wilde. Het is wel belangrijk dat je je keuzes kunt verantwoorden. Zomaar een bestuursjaar doen omdat het goed staat op je cv, is niet de juiste motivatie."

"Er is vrijwel maar één factor die de kans om snel een baan te vinden bij onder psychologiestudenten voorspelt, en dat is het op tijd halen van je diploma met hoge cijfers", zegt Jolij. "Bestuurswerk daarnaast is een bonus, maar omgekeerd werkt dat niet zo. Heb je wel bestuurswerk gedaan, maar ben je enkele jaren later afgestudeerd en staat je lijst vol zesjes? Helaas, dan duurt het langer om werk te vinden. Dat zie je niet alleen bij psychologiestudenten, maar ook bij andere studies in de gezondheidszorg. Vrijwilligerswerk helpt je wel, maar een bestuursjaar veel minder."

Averechts

Monique Bijker promoveerde aan de Open Universiteit in Heerlen op haar onderzoek naar welke afgestudeerde bedrijfskundigen en economen het snelste een goede baan vinden. Uit de duizenden enquêtes en talloze interviews kwamen vergelijkbare resultaten als uit het onderzoek van Jolij. "De cijferlijst is enorm belangrijk", zegt Bijker. "Die geeft het bedrijf een eerste impressie van iemands mogelijkheden en blijkt leidend in de eerste selectieronde. Mijn advies voor managementstudenten is dan ook: zorg voor een mooie cijferlijst."

Dat is een redelijk voor de hand liggende uitkomst. Interessanter wordt het als Bijker de invloed van een bestuursjaar bekijkt. "Tot mijn verrassing vond ik een negatieve relatie tussen het doen van een bestuursjaar en het vinden van een baan. Met andere woorden: studenten met een bestuursjaar op hun cv worden minder snel aangenomen. Hetzelfde geldt voor studenten die een buitenlandstage gevolgd hebben."

Bijker sprak voor haar onderzoek veel werkgevers, en die hadden hier een logische verklaring voor. "Bedrijven hebben nare ervaringen met pas afgestudeerde bedrijfskundigen en economen die bijvoorbeeld in het buitenland gewerkt hebben", vertelt Bijker. "Het blijkt dat zulke studenten te hoge verwachtingen hebben. Pas afgestudeerden beginnen onderaan in de organisatie, en daar horen dito werkzaamheden bij. De praktijk leert werkgevers dat studenten met een te uitgebreid cv snel uitgekeken zijn op dit werk en dan verder gaan kijken. Investeren in deze medewerkers loont de werkgever niet, omdat ze vlug weer weg zijn."

Middelbare school

Ook voor de bèta's zijn goede studieresultaten belangrijk. Al komt de student die pas op de universiteit zijn best gaat doen, soms bedrogen uit, vertelt Annemarie Bosch, Associate Partner bij YER, een arbeidsbemiddelingsbureau voor hoger opgeleiden. "Ik zoek doorlopend afgestudeerden voor strategy consulting en investeringsmaatschappijen. Dit zijn vaak bèta's, omdat deze functies een beroep doen op je analytische vaardigheden. Mijn opdrachtgevers zoeken de beste 5 procent van de markt. Dat houdt onder andere in dat je cijfers aan de universiteit én op de middelbare school (vwo) 7,5 of hoger zijn."

“Dat er gekeken wordt naar de cijfers van de (bèta)vakken op de middelbare school klinkt wat extreem, maar ik begrijp het wel”, zegt Bosch. “Iedere universiteit en studie is anders, terwijl de eindexamens in heel Nederland hetzelfde zijn. Zo vormen de cijfers van de middelbare school eigenlijk het enige eerlijke referentiekader om al die verschillende studenten met elkaar te vergelijken. Stage-ervaringen, of een jaar in het buitenland zijn – afhankelijk van de functie – ook belangrijk, maar het begint bij de cijfers. Voor wie wil solliciteren naar een managementfunctie is een bestuursjaar daarnaast wel echt een enorme pre.”

Voor rechtenstudenten is het lopen van een stage relatief gangbaar, en dat is volgens Bosch hun moment om te *shinen*. “In de advocatuur vindt men het belangrijk dat je je laat zien tijdens je stage, en dat je een goede beoordeling krijgt. Werkgevers willen niet alleen zien dat je de stof kunt toepassen, maar ook dat je een volledige werkweek mee kunt draaien in de dynamiek van het drukke bedrijfsleven. Dit laatste geldt natuurlijk voor alle branches.”

Jeugdtrainer

Ook voor Elmer Schaap van Shell zijn goede cijfers niet genoeg. “Ik zoek naar de toekomstige leiders van Shell. Die moeten aan onze drie competenties voldoen: *capacity*, *achievement* en *relationships*. Je capaciteiten toon je aan met je diploma. Maar we willen ook zien dat jij iemand bent die dingen gedaan krijgt: je moet wat bereikt hebben. Of je dat aantoon met een bestuursjaar of met je ervaring als penningmeester van de badmintonvereniging maakt mij niet uit. Tot slot willen we zien dat je sociale vaardigheden hebt – iemand die zich tijdens zijn studie alleen in de UB heeft opgesloten en met een 9 is afgestudeerd is niet per se interessant voor ons. Dat je sociaal vaardig bent, kun je met kleine dingen aantonen. Als jij op zaterdagochtend de pupillen van de voetbalvereniging traint, zegt dat veel over je en wil ik dat graag weten.”

In elke sector zijn – naast goede cijfers, want dat willen ze allemaal –, weer andere kwaliteiten belangrijk. Er lijkt echter één uitzondering te zijn. “Multidisciplinaire kennis is het moeilijkste aan te tonen”, zegt Schaap. “Als je dat kunt, dan sta je er goed op. Het volgen van een tweede, compleet andere master onderscheidt je echt van de rest. Het toont aan dat je een brede interesse hebt en op meerdere terreinen uit de voeten kunt. Dat is in vrijwel alle vakgebieden een gewild unieke selling point.”

Ten slotte hebben alle recruiters nog één tip. Pas je cv aan op de vacature waarnaar je solliciteert. “Je moet voor ieder bedrijf én iedere positie je cv aanpassen”, zegt Bosch. “Kijk goed naar het bedrijf en de vacature en bedenk naar wat voor kwaliteiten het bedrijf op zoek is. Benadruk de punten op je cv die relevant zijn.” In het perfecte scenario zoek je je nevenwerkzaamheden daar jaren eerder al op uit. “Ik heb ooit een cv onder ogen gehad van een pas afgestudeerde die werkervaring had opgedaan bij een klein oliebedrijf in Nederland”, zegt Schaap. “Dat zoeken we bij Shell, dan zit ik recht op in mijn stoel.” *

Hannah Odenthal (26)

Baan: Onderwijsmedewerkster Pre-University College of Science (nog een maand)

Studie: Bachelor en Master Amerikanistiek, Master Conflictstudies

Nevenactiviteiten tijdens studie: voorzitter en bestuurslid StudentNASA, voorzitter studievereniging USA Nijmegen, stages bij het ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie en het ministerie van Buitenlandse Zaken, onderzoeksstage bij het Cyprus Center for European and Internatio-

nal Affairs, half jaar studie aan de University of Kansas

“Sinds juni heb ik meer dan honderd sollicitatiebrieven de deur uitgedaan. En het is altijd hetzelfde liedje: te weinig ervaring. Steeds is er iemand die op een zeker punt net een streepje voor heeft. Het bizarste wat ik te horen kreeg, was dat ik te weinig buitenlandervaring heb. Ik heb nota bene gestudeerd in de Verenigde Staten, stage gelopen op Cyprus, in Servië en in België en ik spreek drie talen vloeiend. Wat willen ze nog meer?”

Waar het mis gaat, weet ik echt niet. Het zal met de krapte op de arbeidsmarkt te maken hebben, en met mijn netwerk en academische achtergrond. Amerikanistiek is een studie waarbij je breed wordt opgeleid. In mijn ogen

voordelig, maar voor veel specifieke functies blijkt dat een nadeel.

Na mijn studie was ik assistent van de secretaris-generaal van de Europese Groene Partij. Nu werk ik tijdelijk als onderwijsmedewerkster op de universiteit, maar dat duurt helaas nog maar een paar weken.

Aangezien ik toch moet werken, reageer ik nu op bijna alles.

Tijdens mijn studie ben ik niet bewust bezig geweest met het opbouwen van een cv. Dat alle nevenactiviteiten nu een mooie lijst vormen, komt doordat ik er plezier in had. Bedrijven vinden het belangrijk dat je leiderschapskwaliteiten toont. Zorg hoe dan ook dat je je cv verrijkt; is het niet met een bestuursjaar, dan met commissiewerk of een stage.”

DE ANGST REGEERT

De verspreiding van ebola, terugkerende jihadisten uit Islamitische Staat, op de poort kloppende vluchtelingen: het zijn 'gevaren' die onze *comfort zone* dreigen binnen te stappen. Vlugge conclusie: we worden banger. Maar is dat wel zo?

Tekst: Mathijs Noij / Illustraties: Elmar Noteboom

Twee maanden geleden was de Franse politicoloog Dominique Moïsi te gast in Nijmegen. Een grote naam, want Harvard-professor en adviseur van Nicolas Sarkozy tijdens zijn presidentschap. Moïsi's boodschap is dat emotie een steeds grotere rol speelt in de internationale politiek. Hij projecteert dat zelfs op continenten. Waar in Azië hoop zegeviert, en in het Midden-Oosten woede en vernerding, is Europa een continent van angst. "Voor immigranten, voor terrorisme, voor bommen, voor een islamitische invasie, kortom: voor de Ander", aldus Moïsi in een essay uit 2009.

Anno 2014 kan daar nog een angst aan toegevoegd worden, namelijk die voor het dodelijke ebolavirus. Het dodental is opgelopen tot boven de 5000, terwijl 15.000 mensen zijn geïnfecteerd met het virus. "We hebben geen idee waar we in de epidemische curve zitten", zei tropenarts Koos van der Velden onlangs in een actualiteitencollege van het Soeterbeeck Programma. Hoe lang de ebola-epidemie nog om zich heen zal grijpen, weet dus niemand.

Het live kunnen volgen van de ebola-uitbraak – via tv, krant of internet – draagt bij aan angstgevoelens in westerse landen. Zo weet communicatiewetenschapper Enny Das, die onderzoek doet naar media, en hoe zij verslag doen van epidemieën. Zij trekt bijvoorbeeld lessen uit de uitbraak van de Mexicaanse griep, en hoe daarover gerapporteerd werd. "De epidemische curve loopt totaal niet synchroon

met de media-aandachtcurve. Het aantal mediapublicaties zal vooral in de beginfase van een mondiale epidemie groot zijn. Mensen zullen in die fase geneigd zijn hun persoonlijke risico's te overschatten. Helemaal bij een enge ziekte als ebola, waar nog geen vaccin voor is."

Komt het onze kant op? Als het na verloop van tijd zo'n vaart niet blijkt te lopen, neemt de aandacht af, zegt Das. "Terwijl het aantal slachtoffers zijn hoogtepunt nog lang niet heeft bereikt. In dat opzicht zijn we bijzonder egocentrisch. Als het ons niet deert, hebben we weinig interesse." Aan de andere kant: er hoeft maar één ebolapatiënt Nederland te bereiken, en onze 'Hollandse nuchterheid' verdwijnt als sneeuw voor de zon. Zoals in de Verenigde Staten, waar de vaststelling van het ebolavirus heeft geleid tot massahysterie. Volgens een peiling van Harvard gelooft 38 procent van de Amerikanen dat het ebolavirus hen zelf, of iemand binnen hun familiekring, zal raken. "En ik betwijfel of Nederlanders zo anders zijn", stelt Das.

Het brein past zich aan

Wie na een tijdje tot de conclusie komt dat een externe dreiging als ebola geen urgent persoonlijk gevaar is, zal inderdaad zijn aandacht verleggen. De beelden, en reportages, zullen op den duur minder indruk maken. "Onderschat niet hoe snel mensen zich aanpassen aan een nieuwe situatie", zegt neuropsycholoog Karin Roelofs. Of specifieker: hoe ons brein zich aanpast. De eerste keer dat we een journalist in oranje kledij zien, ogenblikken voor zijn executie door een IS-strijder, geeft een heftige reactie. Roelofs legt regelmatig mensen onder de breinscanner om hun reactie te meten als zij enge beelden zien. "Het zou me niet verbazen als mensen bij het zien van een eerste ont-hoofdingsvideo een vergelijkbare angstreactie vertonen."

Maar Roelofs weet ook dat de reactie bij de meeste mensen afvlakt als zij hetzelfde beeld voor een tweede of derde keer zien. Terwijl we via internet steeds meer te zien

krijgen van het leed in de wereld, betekent dat niet per se dat we banger worden. “We passen ons aan. Er is steeds meer voor nodig om dezelfde angstreactie op te wekken.”

Roelofs benadrukt: elk mens is anders. Ook mensen die bang zijn. De ene persoon komt in actie, en wil alles weten van de dreiging. De ander probeert zich af te sluiten van de angst en vermijdt elke vorm van informatie erover. Angst kan een groot effect hebben op iemands leven als deze chronisch van aard is. “Dat is slecht voor de hersenen en kan leiden tot serieuze gezondheidsklachten.”

Op de korte termijn kan angst juist nuttig zijn, legt Roelofs uit. Zoals bij een kind dat leert dat een drukke straat gevaarlijk is, zodat het niet verongelukt. “Daar mag het best voor op zijn hoede zijn. Net zoals dat mensen een beetje bang mogen zijn voor ebola, als dat het draagvlak vergroot om het probleem aan te pakken.” Maar niet alle angst is nuttig. Als deze wordt opgedrongen, bijvoorbeeld, voor politiek gewin. Roelofs herinnert

‘ZIJN WIJ BANG VOOR VLUCHTELINGEN? NEE, WIJ ZIJN BANG OM ONZE BANEN TE VERLIEZEN’

zich het Zwitserse referendum in 2009, dat leidde tot een verbod op de bouw van minaretten. Op de posters die de Volkspartij toen inzette, is een gesluierde moslima afgebeeld, met op de achtergrond de Zwitserse vlag en enkele op kruisraketten lijkende minaretten. “Daar werd bewust de associatie opgeroepen tussen raketten en minaretten. Dat roept angst op die niet gegrond is.”

Associatieve angst kan zich manifesteren doordat mensen niet meer naast een moslim in de metro willen staan. Want moslims zijn terroristen. Of niet meer naar Afrika durven reizen, want Afrika is een continent van ziekten. Stigma’s en stereotypen worden, als een stempel op het voorhoofd, nog eens extra stevig aangedrukt. Er kunnen jaren overheen gaan voor de inkt weer begint te vervagen.

Wie is de Ander?

Is Europa dan toch een continent van angst, zoals Dominique Moïsi betoogt? Hoogleraar Internationale betrekkingen Bertjan Verbeek denkt er het zijne van. Binnen zijn vakgebied – “ik kijk op het niveau van staten” – spreekt hij liever niet over angst. “Dat is bijna een fysiek verschijnsel, dat je ondervindt onder directe dreiging.” Staten en politici hebben meer te maken met wat Verbeek onzekerheden noemt. “Je vriend van vandaag kan je vijand van morgen zijn. Wat willen leiders van een land echt? Daar zit hem

voor politici de onzekerheid. Maar dat is geen directe fysieke dreiging, zoals we die voelen als we bang zijn.”

Toch: “Moïsi heeft een punt als hij bedoelt dat de EU bang is om het spel van *realpolitik* te spelen, het harde spel”, zegt Verbeek. “Het spaart liever de kool en de geit.” In de opstelling tegenover Rusland, bijvoorbeeld, ziet Verbeek in Europa vooral diversiteit, en geen eenduidige visie over hoe de Russische agressie in Oekraïne te stoppen. Sommige landen verdienen nou eenmaal meer geld aan de handel en wandel met Rusland, dan andere. De angst voor het verlies van handelscontracten is in sommige Europese landen groter dan die voor de Russische agressie.

“En wie is de Ander, waar Moïsi over praat?”, vraagt Verbeek zich af. “Volgens mij zijn Europese politici wel degelijk in staat om een Tunesische politicus en een jihadist van IS uit elkaar te houden. Ik geloof niet in een algemeen idee van een Fort Europa dat barbaren wil buitenhouden. Wel dat door globalisering de afstand tussen ‘wij’ en ‘zij’ kleiner wordt, waardoor eventuele brandhaarden dichterbij komen. Dat kan bij burgers onderhuidse gevoelens van onzekerheid teweegbrengen. Of angst, zo je wilt.”

Bestaat er zoiets als collectieve angst? Politiek geograaf Henk van Houtum denkt van wel. “Die wordt bovendien gevoed door het Europese buitengrensbeleid. De toegang tot de EU is mondiaal ongelijk verdeeld: veelal krijgen mensen die geboren zijn in moslimlanden, of in arme landen, geen visum. Dat is onrechtvaardig. Migranten die buiten worden gehouden, worden onterecht gekoppeld aan criminaliteit en terreur. De fobische mythe van een invasie wordt daarmee aangewakkerd.” Waar dient de grens dan voor? “Rust creëren, maar het werkt averechts.”

De EU geeft steeds meer geld uit aan grenscontroles, terwijl de bootjes vol vluchtelingen blijven komen. Volgens Bertjan Verbeek sluit de EU haar grenzen uit economisch-rationele overwegingen. “Zijn wij bang voor Syrische vluchtelingen? Nee, wij zijn bang om onze banen te verliezen. Wij sluiten onze grenzen niet omdat we vluchtelingen als een existentiële dreiging zien.”

Van Houtum ziet dat anders en wijst op de retoriek waarmee over ongedocumenteerde migranten wordt gepraat. “Het gaat steeds vaker onverbloemd over stromen, massa’s en zelfs tsunami’s, waar dijken tegen opgeworpen moeten worden.” De groep migranten die zonder visum Europa aandoet, is slechts een fractie van de groep die op legitieme wijze de EU binnenkomt. “De angst is dus groter dan rationeel gegrond.” Die angst gaat verder dan het verliezen van een baan: “Het gaat over ontvreemding van onze samenleving: economie, democratie, geloof, identiteit en cultuur. Dat leidt tot verhitte, vaak overloze debatten, over wat onze cultuur eigenlijk is.”

Wat zou er gebeuren als we onze angstbril afzetten, en met een open blik naar grote thema’s kijken als ebola, IS en migratie? Verbeek: “Ebola versterkt stereotype beelden van Afrika als continent van slechte hygiëne, vreemd geloof en rare gewoonten. Dat koppelen we aan ons idee van een tribale samenleving. Wat mensen niet zien, is dat factoren als bevolkingsgroei en urbanisatie ten grondslag liggen aan de ebola-uitbraak.”

GAAN VROUWEN BETER OM MET ANGST?

Als de nood aan de man is, kunnen we dan beter vrouwen of mannen aan de knoppen laten? Steeds meer neurowetenschappers zijn geneigd om de kant van de vrouw te kiezen.

Onder normale omstandigheden is het besluitvormingsproces van man en vrouw vergelijkbaar. We wikken en wegen, bestuderen voors en tegens, en maken dan een keuze. Maar als de druk wordt opgevoerd, komen er ver-

schillen aan het licht.

Neem dit experiment: je vertelt een man en een vrouw dat ze over twintig minuten een volle zaal moeten toespreken. Terwijl hun hartslag stijgt, en hun handen bezweet raken, moeten ze een gokspelletje doen.

De kans dat de man vervolgens all-in gaat, is groter dan dat de vrouw dat doet. Mannen zijn namelijk geneigd meer risico's te nemen onder invloed van stress, terwijl vrouwen

juist conservatiever gaan handelen.

Dat ziet neuropsycholoog Karin Roelofs ook terug in haar onderzoek. Maar zijn vrouwen daardoor ook betere beslissers? Daar durft Roelofs niet aan. "Genderverschillen worden vaak enorm uitvergroot. Je kunt verschillen in besluitvorming aan veel factoren ophangen. Maar dat er verschillen zijn tussen man en vrouw, daar mogen we ons best van bewust zijn."

Volgens Van Houtum zouden we vaker vanuit mondiale rechtvaardigheid naar grote thema's moeten kijken. "De uitbraak van ebola, of de komst van vluchtelingen, kan je niet alleen verklaren door te wijzen naar specifieke lokale omstandigheden", zegt hij. "Je moet ook naar de mondiale systeemfouten kijken. Zoals de ongelijke welvaartsverdeling, de uitsluiting van migranten op basis van waar ze geboren zijn, de handelsbelangen en het feit dat de meeste medicijnen worden gemaakt voor rijke landen."

Het tragische is dat deze problemen over een periode van decennia zijn ontstaan. Executies of virusuitbraken worden breed uitgemeten in de media. Ze roepen emotie op, angst. "Maar zonder nieuwswaarde wordt iets al snel genegeerd", concludeert Enny Das. Een nieuwe hongersnood in Afrika, het zoveelste bootje dat kapseist in de Middellandse Zee: op een gegeven moment vragen mensen zich af wat ze ermee moeten. Ze halen hun schouders op en gaan over tot de orde van de dag. ★

COLUMN

STUDENT2014

Lieke von Berg, zesdejaars student Nederlands aan de Radboud Universiteit, werpt elke Vox een kritische blik op campus, studentenleven en onderwijs.

Hoodie

Ja, ik heb er ook een. Maar ik zal hem nooit buitenshuis dragen. Hij is fijn als 's ochtends de verwarming nog niet goed op dreef is en ik warmdraai achter mijn laptop. Verder is de kat er bijzonder blij mee: je kunt lekker knagen op de touwtjes en je verstoppen in de capuchon. Met de afgekloven touwtjes en kattenharen overal is mijn exemplaar van de Radboud-hoodie dus een verloren reclamebord voor de afdeling Marketing en Communicatie, maar gelukkig zijn er meer dan genoeg studenten die er graag mee rondparaderen in het wild. Vrijwel iedere keer dat ik boodschappen ga doen, zie ik wel iemand met een Radboud-hoodie door het winkelcentrumpje in Hatert sjokken, en dan krijg ik de kriebels. Er is iets gek met het buitenshuis dragen van de Radboud-trui, en het duurde even voor ik begreep wat: het is zowel elitair als ordinair. Enerzijds geeft de trui een soort kijk-mij-eens-van-de-universiteit-komen-uitstraling aan de drager. Anderzijds gaat hij naadloos op in het beeld van joggingbroeken en sportschoenen in de Hatertse hood. Aan de ene kant heeft de truidrager op zijn buik en zijn rug de naam staan van een instituut waar je zelfstandig en kritisch leert denken. Aan de andere kant gaat hij zonder nadenken op in een uniforme massa. Welnu, dit creëert ongetwijfeld meer groepsgevoel. Maar de afdeling Marketing en Communicatie lijkt twee dingen te willen – niet alleen trots van de truidragers op hun eigen groep, maar ook trots van de buitenwereld op de universiteitstruidragers. Is een trui de manier om dat laatste te bewerkstelligen? Volgens het hoofd van de afdeling wel: 'Als je bedenkt wat deze actie doet, dat alle studenten met hun trui laten zien dat ze aan de Radboud Universiteit studeren, en je zet dat af tegen de investering...', meldde hij Vox.

Met een trui laten zien dat je aan de Radboud Universiteit studeert? Goh. Ik dacht altijd dat te laten zien door hier en daar eens enthousiast te vertellen over mijn studie. Klaarblijkelijk laten we vanaf nu zien wat de universiteit voor ons betekent door in een Radboud-hoodie zakken chips en blikken bier op de lopende band van de Hatertse Lidl te laden.

FIT MET FELIX

Studeren is al duur genoeg. Kan sporten dan misschien wat goedkoper? Vox-medewerker Felix Wagner zoekt dichtbij huis dé plekken waar je kunt sporten voor noppes. Over sit-ups op een picknickbankje bij de medici (handig: tegenover de eerste hulp) en ongegeneerd optrekken aan wegwijzers achter het Huygensgebouw.

Foto's: Erik van 't Hullenaar

HARDLOPEN 3,04 kilometer, dat is de afstand die je aflegt als je om de campus heen loopt. Twee rondjes nemen ongeveer een dik half uur in beslag en dat betekent dat je je dagelijkse portie beweging er alweer op hebt zitten. Mocht je buiten adem raken, dan zijn er voldoende plekken om even uit te puffen. Over de hele route zijn zowel muurtjes als bushaltes met bankjes te vinden. De gouden tip bij het hardlopen: begin niet te snel, sprinten kun je altijd op het einde doen, mocht je dan nog niet genoeg zweet op je voorhoofd hebben staan.

1

1

3

6

5

6

BOLLEN SPRINGEN Het pleintje voor de Aula is de ideale locatie om te sporten, want het is er lekker rustig. Het van bol naar bol springen vraagt meer dan alleen kracht of conditie; deze oefening stelt je evenwichtsorgaan en coördinatievermogen op de proef. Je springt naar voren en landt op een klein, bollend oppervlak om direct weer af te zetten naar de volgende stenen bol. Pas wel op voor zenuwachtige promovendi die in gedachten al bij hun promotie zijn. Wanneer je er eentje raakt, kost dat de universiteit veel geld.

OPDRUKKEN Het Grotiusgebouw is net opgeleverd en wat is leuker dan je uitsloven voor dit gloednieuwe paretje op de campus? Op het stenen terras krijg je alle aandacht van de juristen, en nog een pluspunt is dat het college van bestuur je vanuit het Bestuursgebouw ziet zweten. Opdrukken is niet alleen goed voor je arm-, borst- en buikspieren, maar ook voor je uithoudingsvermogen. Maak wel de hele oefening af, de neus móet de grond raken. Het is even afzien, maar zo haal je meer uit je push-ups.

5

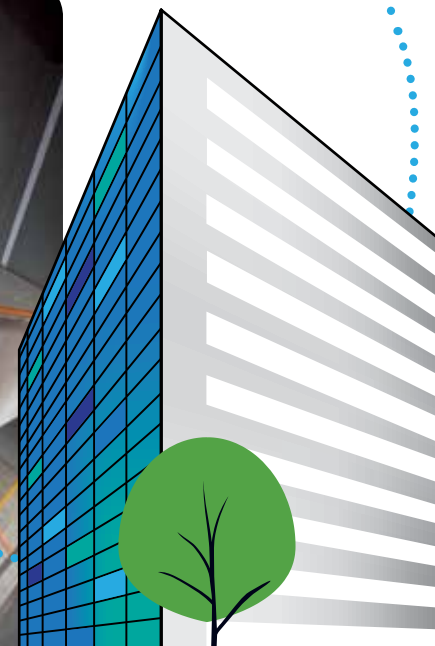
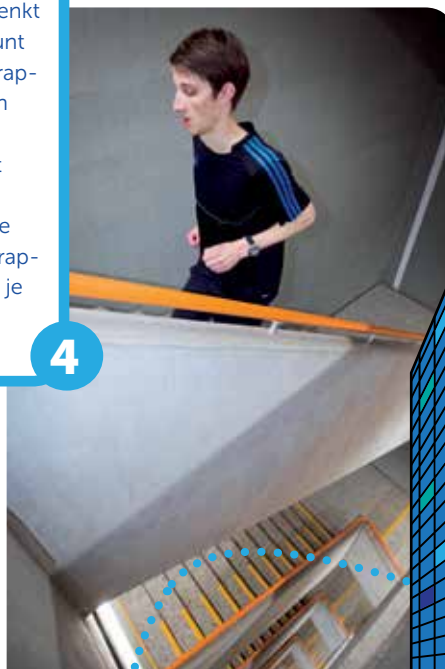
2

OPTREKKEN Het is even zoeken naar een geschikte plek om je op te trekken op de campus. Een metalen stang die hoog genoeg hangt, is niet een-twee-drie voorhanden. Gelukkig is een aantal verkeersborden en wegwijzers sterk genoeg om eraan hangen. Achter het Huygensgebouw kun je ongeneerd in een paal klimmen (er is geen kip) en aan een bord hangen. Dat is in het sportcentrum wel anders; daar kijkt iedereen bij de krachtoefeningen met je mee. Bij deze oefening gebruik je vooral de biceps, maar ook de schouder-, borst- en buikspieren.

2**4****3**

BUIK Voor de buikspieren zijn de sit-ups een welbekende oefening. Wil je meer, ga dan eens op een van de picknickbankjes op de campus liggen. Zorg dat je benen languit op de bank liggen en je billen op het randje. Breng je bovenlichaam naar beneden en weer langzaam omhoog. Herhaal tot je van het bankje valt. De ideale plek voor deze *diehard* sit-ups is het Geert Grooteplein: het grasveld tussen de medische faculteit en de eerste hulp van het ziekenhuis. Het is een rustige plek waar je ongestoord je gang kunt gaan en mocht het helemaal misgaan, dan wordt er aan de overkant goed voor je gezorgd.

TRAPLOPEN Het Erasmusgebouw telt twintig verdiepingen, dat zijn ruim driehonderd traptreden. Wanneer je denkt dat dat een eitje is, omdat je met gemak vijf kilometer kunt hardlopen, dan kom je op de trappen bedrogen uit. Bij traplopen gebruik je de bovenbeenspieren en daarnaast train je ook flink de bilspieren. Traplopen is qua oefening vergelijkbaar met sprintjes trekken, dus je conditie gaat met sprongen vooruit. Bij de start op de begane grond kijken omstanders je misschien nog raar na, maar op de hogere verdiepingen oogst je al snel applaus van de langzame trapwandelaars. Zo'n aanmoediging is een zeldzaamheid als je op een loopband staat te ploeteren.

4

ST

WIJ PORTTEN OP

Kroeg in, kroeg uit en daarna de hele dag in je bed liggen stinken? Erik Dekker, Sem te Riele en Charlotte Lenting bedanken ervoor. Zij doen niets liever dan gedisciplineerd (di)eten, studeren, slapen en vooral trainen. Alles voor de topsport. 'Helemaal kapot gaan, iedere vezel voelen en je helemaal geven. Dat is zo heerlijk.'

Tekst: Tim van Ham en Mathijs Noij / Foto's: Duncan de Fey

CHARLOTTE LENTING (22) : 'STOPPEN MET STUDEREN ZAL IK NOOIT'

**Vierdejaars geneeskunde-
 student, loopt coschappen en
 is wielrenster bij Jong Oranje.**

"Studeren en wielrennen gaan lastig samen. Als het fietsen deze winter goed gaat, leg ik na de winter mijn studie even stil om me volledig op het wielrennen te richten. Maar definitief stoppen met studeren zal ik nooit doen. Wielrennen is mooi, maar arts worden lijkt me ook fantastisch. Het prachtige aan wielrennen, en dan vooral aan tijdrijden, is dat je helemaal kapot gaat. Je geeft je helemaal en dat voel je in iedere vezel. Dat is zo

heerlijk – vooral als je over de finish rijdt. Behalve die ene keer in de Giro d'Italia, een achtdaagse wedstrijd die ik twee jaar geleden gereden heb. Daar ben ik twee keer huilend boven op de berg aangekomen, dat was echt te zwaar en niet leuk meer. Maar ook daar heb ik van geleerd. Mijn absolute hoogtepunt was afgelopen zomer, toen ik La Course mocht rijden met het Nederlandse team. La Course is een eendaagse wedstrijd over de Champs-Élysées in Parijs, een paar uur voordat de mannen daar de Tour de France af

komen sluiten. Het publiek stond vijf rijen dik. Ik fietste in het rood-wit-blauw, dus alle Nederlanders moedigden me aan. Vooraf wilden talloze mensen een handtekening en kwamen er kinderen heel zenuwachtig vragen of ze met me op de foto mochten. Ik dacht: je moest eens weten dat ik ook maar een gewone geneeskundestudent ben. Ik werd 48ste in een veld met alle wereldtoppers. Ik heb me nooit méér topsporter gevoeld dan die dag. En ik ben heel lang op televisie geweest, bij de NOS. Heb je me gezien?"

SEM TE RIELE (18): 'WATERPOLO IS GEEN VETPOT'

Tweedejaars bedrijfskundestudent en waterpoloër bij de Polar Bears in Ede en Jong Oranje.

"Misschien mag ik volgend jaar aansluiten bij de A-selectie van het Nederlands team. Als dat lukt, dan ga ik twee keer per dag trainen, en ook nog vier keer in de week bij mijn club. Toch ga ik proberen ook mijn studie gewoon te volgen. Een studentenleven heb ik toch al niet: ik volg vakken en ik maak tentamens – daarmee houdt het wel op.

Waterpolo is zeker geen vetpot, dus ik moet de touwtjes aan elkaar knopen en creatief zijn. Maar dat maakt me niets uit. Ik spreek wel eens mensen die stoppen met waterpoloën omdat ze liever een baan gaan zoeken. Maar het is toch fantastisch om op zo'n hoog niveau te mogen sporten? Als je de capaciteiten ervoor hebt, vind ik dat je ervoor moet gaan. Ik heb het mooiste leventje dat er is. Mijn ultieme doel is ooit aan de Olympische Spelen mee te doen. Dat is voor iedere sporter de heilige graal. Er zijn maar weinig mensen die zover komen, ik zou er een moord voor doen om daarbij te horen. Verder is het mijn persoonlijke ambitie op een dag bij een mooie club in het buitenland te spelen. In Spanje of Griekenland, lekker iedere dag buiten trainen."

Vijfdejaarsstudent biologie en professioneel roeier.

"Het liefst ben ik op trainingskamp. Vroeg opstaan, twee keer per dag vól trainen, een middagdutje tussendoor en 's avonds vroeg naar bed, zodat je de volgende dag weer fit bent. Dat is het mooiste wat er is. Door het jaar heen kan ik me die leefstijl helaas niet veroorloven. Het is aanpoten om het roeien te combineren met mijn functie als politiek commissaris bij sportkoepel NSSR. Ik studeer ook biologie, maar dat staat even op een laag pitje. Belangrijker is nu om de belangen van de studentensport in Nijmegen te behartigen. Omdat ik zelf topsporter ben, heb ik vernieuwende ideeën. Zo wil ik een topsporthuis opzetten. In een gewoon studentenhuus lopen topsportende studenten tegen problemen aan. Huisgenoten begrijpen niet dat je een speciaal dieet volgt, niet mee gaat stappen en vroeg naar bed gaat. In een huus met alleen maar topsporters heeft iedereen daar begrip voor. Je zit in hetzelfde schuitje. Zelf moet ik bijvoorbeeld erg letten op mijn gewicht. Ik roei in de lichte klasse, tot 72,5 kilo. Daar zit ik meestal iets boven. In de aanloop naar een toernooi is het dan streng diëten. Ik was een keer op de dag van een belangrijk toernooi te zwaar. Toen ben ik gaan bewegen met een paar lagen thermokleding aan. Dan verlies je zo veel zweet, dat je in een half uur een kilo vocht kan kwijtraken. Daarna was ik net licht genoeg om mee te mogen doen."

ERIK DEKKER (22)
'HUISGENOTEN
BEGRIJPEN NIET
DAT JE VROEG
NAAR BED GAAT'

'De angst stopt me ni

Laleh verliet Iran om in Nijmegen te promoveren. Ze is een *scholar at risk*. In haar moederland ontving ze bedreigingen. 'Als je hiermee doorgaat, eindig je in de bak.'

Tekst: Annemarie Haverkamp / Foto: Erik van 't Hullenaar

De vrouw op de foto is niet Laleh.

De snijdende kou voelde ze niet op die bewuste februaridag in 2014. Laleh (31) was door het dolle heen omdat ze na twee jaar haar vriend weer kon vasthouden. Welkom in Holland.

In een niet nader te noemen dorp in het midden van het land zou Laleh de komende jaren wonen. Samen met haar vriend, die een paar jaar eerder al in Nederland strandde nadat hij was gevlucht uit Iran. Laleh werd door het internationale hulpprogramma Scholars at Risk uitgenodigd in Nijmegen haar wetenschappelijke carrière voort te zetten. Ze twijfelde niet. Ook zij verliet haar geboorteland. Nu, negen maanden later, heeft ze haar onderzoeksvorstel bijna afgerond.

“In Iran zou ik dit onderzoek ook kunnen doen, alleen zou het nooit ergens gepubliceerd worden”, vertelt Laleh. Laleh is niet haar echte naam. Liever blijft de Iraanse anoniem, want ze is bang dat ze ook hier in de gaten wordt gehouden door het Iraanse regime. Het risico op arrestatie als ze weer voet op eigen bodem zet, wil ze niet lopen.

“De publicatie van een onderzoek als het mijne zou worden tegengehouden”, vervolgt ze. “In eerste instantie zou de supervisor het waarschijnlijk afraden. Durfde hij het aan, dan zou het wel geweigerd worden door het magazine in kwestie.”

Het promotie-onderzoek van Laleh ligt gevoelig in fundamentalistische kring, het gaat namelijk over de manier waarop mannen en vrouwen worden afgebeeld in schoolboeken. Ze vergelijkt de illustraties in de Franse, de Nederlandse en de Iraanse schoolliteratuur. Wat je zou verwachten in een vrouwonvriendelijke samenleving wordt door Laleh pijnlijk aangetoond.

“In Iraanse schoolboeken worden de stereotypen heel expliciet neergezet”, vertelt ze. “Je zult er geen plaatjes vinden van mannen en vrouwen die samenwerken of oogcontact hebben. Je ziet bijna nooit vrouwen op foto’s van sociale activiteiten.”

Wat dat zegt over jouw land?

“Het onderwijsstelsel probeert kinderen onder te dompelen in een vaststaande rolverdeling. Die van de onderdrukte vrouw. Door de stereotypes er vanaf het begin in te rammen, geloven kinderen dat dit het enige maatschappelijke model is en gaan ze zich ernaar gedragen.”

Geloofde jij ook in dat model?

“Jazeker. Het is het islamitische model. Als meisje groei je op met het idee dat je een goede vrouw en moeder moet worden. Dat is je corebusiness. Je moet dus uitkijken naar

'HET BEELD KLOPT NIET. OOK IN IRAN ZIJN ONAF- HANKELIJKE VROUWEN'

'Er zijn plekken waar je zelfs een chador moet dragen.'

een geschikte man. Mijn ouders waren moslim. Mijn moeder bad vijf keer per dag en voor mijn twintigste verjaardag nam mijn vader me mee op bedevaart naar Mekka. Pas daar begreep ik dat religie door mensen is bedacht en niet door god. Ik zag zo veel verschillende soorten moslims, zo veel verschillende kledingstijlen en interpretaties van de islam. Op dat moment begon ik voor mezelf te denken."

Je bent het niet eens met het inprenten van de stereotypes op scholen?

"Nee. Het is aan de leraren om dit patroon te doorbreken. Goed onderwijs laat kinderen vrij denken en biedt ze de keus: volg ik de bestaande stereotypes of doe ik het anders? Het beeld dat wordt geschetst klopt namelijk niet. Ook in Iran zijn hoogopgeleide vrouwen, onafhankelijke vrouwen. Het is onze regering die dat plaatje liefst verborgen houdt. Het is een manier om een deel van het volk te onderdrukken. Waar het om draait is macht."

Hoe verzette jij je in Iran tegen deze vorm van onderdrukking?

"Ik werkte voor verschillende NGO's. Gaf workshops over vrouwenrechten, democratie en seksisme. Maar het

regime verbiedt dit soort werk. En als je in Iran iets doet wat verboden is, is het meteen een misdaad. Collega's van mij zijn opgepakt en verdwenen in gevangenissen. Ik ontving bedreigingen: 'Als je hiermee doorgaat, eindig je in de bak'. Toen ben ik ermee opgehouden. Althans, officieel. Ik hoor bij geen enkele NGO meer. Maar in het geheim en onder een andere naam zet ik me nog altijd in voor vrouwenrechten."

Ben je bang?

"Ik ben bang, maar de angst zal me niet stoppen. Dat zeggen alle activisten tegen zichzelf. Hier in Nederland voel ik me veilig, maar in Iran was ik altijd op mijn hoede. Op een dag stonden er allemaal politieagenten voor mijn studentenflat. Ik was ervan overtuigd dat ze voor mij kwamen, heb meteen mijn laptop gepakt en allerlei documenten weggegooid. Bleek dat er een of ander bezoek van een minister aan onze universiteit was. Vandaar die mannen..."

In Iran kun je overal voor gearresteerd worden. De definitie van misdaad is nogal ruim. Voorbeeld: de Iraanse journalist Marzieh Rasouli werd deze zomer veroordeeld tot twee jaar gevangenisstraf omdat ze antiregeringspropaganda zou verspreiden. Ze zou een spion zijn, samenwerken met de BBC. Bewijs voor de beschuldigingen is er niet.

Foto: Polaris Images / Hollandse Hoopje

En een andere vrouw, Ghoncheh Ghavami, is achter de tralies gezet omdat ze een volleybalwedstrijd bijwoonde. Ze protesteerde daarmee tegen het verbod op vrouwen in stadions. De vrouw heeft de Britse en de Iraanse nationaliteit. Ze is veroordeeld tot een jaar gevangenisstraf en zit in een isoleercel. Belachelijk, ze heeft niets verkeerd gedaan. De regering doet er alles aan om het beeld te verspreiden dat ze alles onder controle heeft. Begin november is Ghavami in hongerstaking gegaan.”

Waarom moest je vriend het land ontvluchten?

“Tijdens de verkiezingen van 2009 voerde hij campagne voor een andere presidentskandidaat. Toen Mahmoud Ahmadinejad aan de macht kwam, werd iedereen die tegen hem was geweest, opgepakt. Mijn vriend is gevlucht voor de politie.”

En jij stortte je op je studie.

“Ik studeerde Franse literatuur aan een Iraanse universiteit. Las Simone de Beauvoir. Ik ben altijd geïnteresseerd geweest in genderissues, maar als je in Iran genderstudies doet, moet je binnen de islamitische kaders blijven. De opvatting is dat mannen en vrouwen gelijkwaardig geschapen zijn, maar dat ze biologisch van elkaar verschil-

len en vrouwen dus andere rechten en sociale omgangsvormen hebben dan mannen. Dat is onze Iraanse waarheid. In dorpen vertoont een vrouw zich 's avonds niet op straat. Het dragen van een hijab is verplicht. Er zijn plekken waar je zelfs een chador moet dragen.”

Was het wennen om in Nederland op straat te lopen?

“Nee, dat kwam vrij dicht bij mijn ideaal. Hier voel ik respect. Ik ben nog nooit seksueel geïntimideerd. In Iran wel. Daar roepen mannen je na. Dat ze van alles met je willen doen. Het is je eigen schuld, vinden ze. Had je je maar beter moeten bedekken. Nederlanders zijn relaxter. Stel dat je een in een volle kroeg je tas in een gangpad staat, dan zal een Nederlander er gewoon overheen stappen. Een Iraniër gaat mopperen. De constante onderdrukking van Iraniërs maakt dat ze geïrriteerd zijn.”

Zijn mannen en vrouwen in Nederland gelijk vind jij?

“Dat vind ik lastig te zeggen. Ik ga nog weinig om met Nederlanders, kom niet bij de mensen thuis en weet niet hoe ze leven. Er is hier een grote Iraanse gemeenschap, daar maak ik deel van uit. Maar uiteraard zijn hier ook stereotypes die hun basis vinden in genderverschillen, die heb je namelijk overal.”

Hoe bevalt de Radboud Universiteit?

“De sfeer is hier zo veel opener dan op Iraanse universiteiten. Als je onderzoek wilt doen, krijg je steun van docenten. In Iran ben je veel meer op jezelf aangewezen. Ik kan de boeken lenen die ik wil, vrij op het internet surfen. Ik voel me hier prettig. Momenteel leer ik de taal, ik wil leren van deze samenleving en hoop er op termijn echt deel van uit te maken. Het liefst vind ik na mijn promotie een baan als onderzoeker. Lesgeven ligt me ook. In Iran gaf ik privéles: Spaans en Frans. Natuurlijk probeer ik in Nederland werk te vinden, maar ik weet ook dat dat heel moeilijk zal worden. In Iran zal ik nooit professor worden. Ik kom niet uit de juiste religieuze familie en ik kan niet aantonen dat ik aanhanger ben van het regime, want dat ben ik niet.”

Wil je terug naar Iran?

“Ik zal hier een jaar of vijf blijven, daarna weet ik het echt niet. Mijn vriend verblijft als vluchteling in Nederland. Hij werkt als journalist voor een radiostation en kan nooit terug naar Iran. Dat is moeilijk. Ik vind Nederland leuk, maar Iran ook. Ik wil niet vervreemden, de voeling met mijn land behouden..”

Hoe was het om met je vriend herenigd te worden?

“Ik heb gehuild. In twee jaar tijd hadden we elkaar één keer gezien, in een ander land. Het was fantastisch om weer bij hem te zijn. Die eerste maanden samen in ons Hollandse dorpje waren de mooiste van mijn leven.” *

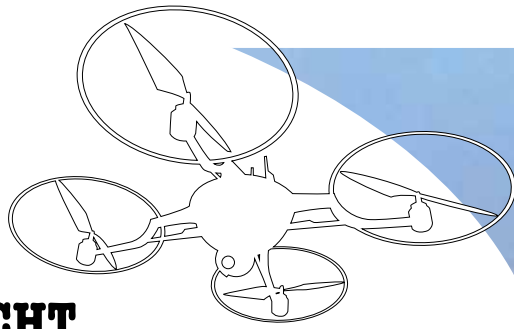
WAT DOET SCHOLARS AT RISK?

Scholars at Risk is een internationaal netwerk. Wetenschappers die in hun eigen land worden bedreigd vanwege hun kennis en gedachtegoed, kunnen (tijdelijk) elders werken. De kosten daarvoor draagt Scholars at Risk.

Wetenschappers kunnen zelf een beroep doen op het netwerk of gevraagd worden.

Wereldwijd participeren meer dan 350 hoger onderwijsinstellingen in 35 landen.

Sinds de oprichting in 2000 zijn meer dan 400 wetenschappers in veiligheid gebracht en hebben honderden anderen een vorm van bijstand ontvangen.

DRONEVLUCHT

FOTOGRAAF GERARD VERSCHOOTEN BEKIJKT NIJMEGEN VAN BOVEN. VOX LEGT UIT WAT HIJ ZIET.

Het dak van de Erasmustoren zien we niet vaak van boven. De verrassing is daarom des te groter: wat een apparatuur staat daar! De metalen pijp is de schoorsteen van de Rafter. Alle vieze kookluchtjes verlaten via deze weg de campus. De grote grijze bakken zijn verantwoordelijk voor de verse lucht in het Erasmusgebouw. Daar tussenin staan (onzichtbaar op deze foto) de machines voor de lift. Opmerkelijker is dat er talloze antennes op het dak blijken te staan. De treinmachinisten van de NS, de Nijmeegse stadswachten, de ambulancepost en het Rode Kruis in Nijmegen blijken allemaal te communiceren via antennes op de Erasmustoren. Ook Sky Radio had tot voor kort een antenne op het dak. Antennes voor mobiele telefonie staan er overigens niet – daarvoor is het gebouw te hoog.

universiteit

PUNT!

SPEERPUNTEN

Werkgroepen GV

De Ondernemingsraad en de Universitaire Studentenraad proberen ook proactief zaken aan te pakken op diverse terreinen. Daartoe zijn werkgroepen gevormd waarin beide gremia participeren. In het algemeen probeert zo'n werkgroep te inventariseren waar knelpunten zitten en voorstellen te formuleren om het beleid van het college van bestuur aan te passen. De volgende werkgroepen zijn in de gezamenlijke vergadering van de Ondernemingsraad en de Universitaire Studentenraad gevormd: Conferentie wetenschapsklimaat, ICT, Internationalisering en taalbeleid, Klantgerichtheid, Kwaliteit van onderwijs, Alumni-promovendi/Arbeidsmarktorientatie,

Deeltijdbaan en ouderschap, Medezeggenschap.

Als reactie op de landelijke discussie over wetenschappelijke integriteit, werkdruk en de relatie tussen wetenschap en commercie, organiseert de RU een eigen conferentie over dit onderwerp. De werkgroep ICT gaat zich buigen over de digitale voorzieningen van de RU, terwijl de werkgroep Internationalisering en taalbeleid zich over de twee in de naam genoemde onderwerpen ontfermt. Onder Kwaliteit van onderwijs valt onder andere toetsing en *peer review*. Deeltijdbaan en ouderschap gaat kijken naar de moeilijkheden die ontstaan bij het combineren van het werk aan de universiteit met het gezinsleven en de deeltijdbanen. De werkgroep Medezeggenschap buigt zich

over het proces van de medezeggenschap en kijkt waar er nog winst te behalen valt. De werkgroep Klantgerichtheid ten slotte, is opgericht om het werk van afgelopen jaar af te ronden.

Digitalisering

Op het gebied van digitalisering staat er op het moment veel op stapel. Het college heeft een notitie ICT in het Onderwijs geschreven. Deze zal binnenkort terugkomen in de medezeggenschap. In deze notitie wordt uiteengezet hoe digitalisering kan zorgen voor interactiever onderwijs. Aanleiding voor deze notitie is het feit dat het contract met Blackboard eind 2015 afloopt.

INTERVIEW

Iedere maand worden twee leden vanuit de

Gezamenlijke Vergadering geïnterviewd. Wie zijn ze

en wat doen ze? Deze maand: Caroline Coeleman en Jordy Davelaar.

Caroline Coeleman, nieuwe secretaris Dagelijks bestuur Ondernemingsraad

Wat is je functie op de universiteit?

"Ik werk bij de Universiteitsbibliotheek en houd me onder andere bezig met productinnovatie, sociale media (UB Facebookpagina en Twitter @UBNijmegen) en maak deel uit van het team dat zich bezighoudt met externe communicatie."

Wie is je grote voorbeeld?

"Ik heb geen specifiek voorbeeld, maar raak geïnspireerd door mensen die oprecht zijn en respect hebben voor anderen en daar ook naar handelen."

Wat is je speerpunt in de OR?

"In goed gezamenlijk overleg bij te kunnen dragen aan een optimaal werk- en studeerklimaat."

Je hebt vast hobby's. Welke?

"Vergaderen is geen hobby en zal het ook nooit worden. Wat ik veel leuker vind, is films kijken en naar muziek luisteren. Dat laatste doe ik het liefst live, ik ben dan ook heel blij met Doornroosje in de buurt."

Wat is je favoriete plek op de campus?

"Ik kom op veel plaatsen op de campus maar een favoriete plek heb ik niet echt."

Als je een dag rector was, wat zou je dan doen?

"Ik zou me een dag op veel plaatsen op de campus laten zien en informeel studenten en medewerkers willen ontmoeten om eens te horen wat er echt leeft. Dat zou mooie gesprekken op kunnen leveren."

Jordy Davelaar, secretaris van de 18e Universitaire Studentenraad

Wat studeer je?

"Ik ben vijfdejaars student natuur- en sterrenkunde en zit in het tweede jaar van mijn master. Binnen mijn master specialiseer ik me op het gebied van sterrenkunde."

Caroline en Jordy

Foto: Robert Arpols

Wie is je grote voorbeeld?

"Steve Jobs, een visionair en een groot spreker. Ik heb veel bewondering voor zijn persoon en hoe hij de wereld veranderd heeft met Apple."

Wat is je speerpunt in de USR?

"De zichtbaarheid van de medezeggenschap. Als secretaris probeer ik er samen met de verschillende raden voor te zorgen dat meer studenten weten wat er in de medezeggenschap speelt en wat medezeggenschap inhoudt."

Je hebt vast hobby's. Welke?

"Ik ben fanatiek hardloper. Helaas ben ik nu geblesseerd maar ik hoop het lopen de komende weken weer op te kunnen pakken. Daarnaast houd ik van goede series als Game of Thrones."

Wat is je favoriete plek op de campus?

"De sterrenkoepels op het Huygensgebouw. Het heelal in zijn enorme complexiteit en grootte is fascinerend. In de sterrenkoepels kun je daar een glimp van opvangen door bijvoorbeeld saturnus met al zijn manen te bekijken."

Als je een dag de rector was, wat zou je dan gaan doen?

"Ik zou een studentlid aan het college van bestuur toevoegen. Faculteiten hebben dit al jaren en de ervaring op bijna alle faculteiten is positief. Ook voor het college en de centrale medezeggenschap heeft de komst van een studentlid veel voordelen; het college kan zo het beleid nog beter afstemmen op studenten."

NIEUWE DOKTER IN DE MAAK

Er komt een nieuwe dokter aan. Een die vanaf de eerste dag van de opleiding luistert naar patiënten. En, nog beter: die voortvarend aan de slag gaat met zaken die er voor de patiënt toe doen. Dat is even wennen.

Tekst: Martine Zuidweg / **Portretten:** Erik van 't Hullenaar

Je zal maar geneeskunde gaan studeren volgend jaar. Precies op het tijdstip dat de medici het roer helemaal omgooien. Nu hopt een arts in spe nog van blok naar blok: de ene maand fysiologie, de andere maand celbiologie of biochemie. Alles volgens het schema in de studiegids. Ze krijgen zo een uitgebreide 'natuurwetenschappelijke basis', zoals dat heet, om helemaal aan het eind van de studie die kennis toe te passen op het object dat al die tijd voor hen verborgen is gehouden: de patiënt.

Binnenkort is dat verleden tijd. Vanaf september 2015 zullen de Nijmeegse studenten geneeskunde én biomedische wetenschappen beginnen waar ze voorheen eindigden. Uitgangspunt wordt het persoonlijke verhaal van de patiënt. Eerstejaars bezoeken patiënten straks in het ziekenhuis of thuis en vergezellen ze op de fiets naar de

fysiotherapeut of de verloskundige. Zo leren ze de belevingswereld van de patiënt kennen en ontdekken ze hoe hij of zij de ziekte ervaart. “We willen onze studenten onderdompelen in de praktijksituatie”, zegt Jur Kokksma, universitair docent en lid van het kernteam dat de vernieuwing aanstuurt.

Die aandacht voor het reilen en zeilen van de patiënt komt niet uit de lucht vallen. Er is een omslag gaande, zegt Kokksma. “De vorige eeuw was de eeuw van de dokter, dit wordt de eeuw van de patiënt.” Het Nijmeegse academische ziekenhuis, het Radboudumc, probeert de patiënt steeds meer als partner te zien in het behandelproces.

STUDENTEN WERKEN MEE AAN VERNIEUWING

Maartje Kletter, masterstudent biomedische wetenschappen, was een van de twee studenten in het kernteam dat het fundament legde voor de onderwijsvernieuwing bij medische wetenschappen. Kletter staat helemaal achter de voorstellen. In het huidige curriculum is te weinig ruimte voor eigen inbreng, vindt ze, “Terwijl dat studeren juist leuk maakt.”

Zelf had Kletter het nieuwe curriculum ook graag gevolgd. “Toen ik biomedische wetenschappen ging studeren, had ik een bepaald doel voor ogen. Ik wilde meer weten over de internationale gezondheidszorg en de context bij de cel- en lichaamsprocessen die we bestuderen. Maar ik heb die visie heel vaak bij moeten stellen. Uiteindelijk heb ik tijdens mijn bachelor maar één vak kunnen kiezen in de richting die ik heel erg tof vind. Toen heb ik me wel eens afgevraagd of ik op de juiste plek zat.”

Kletter is dit jaar begonnen aan de master biomedische wetenschappen en is daar heel tevreden mee. Toch twijfelt ze er niet aan dat het veranderde curriculum voor de nieuwe lichter zal zijn. En niet alleen omdat studenten straks meer ruimte krijgen om de dingen te doen die zij interessant vinden. “Het schoolse onderwijs dat we nu hebben, verdwijnt. Responsiecolleges waarbij we vragen beantwoorden die ook letterlijk in het boek staan, bestaan straks niet meer.”

En net zoals geneeskunde zal biomedische wetenschappen zich meer op de patiënt richten. “De patiënt wordt minder abstract”, zegt Kletter. Ook dat vindt ze hard nodig. “Ik heb drie jaar biomedische wetenschappen gestudeerd zonder me ook maar een moment druk te maken om de patiënt. Maar uiteindelijk geldt ook voor ons: als een onderzoek niet relevant is voor de patiënt, heeft het feitelijk geen nut.” / Jasmijn Lobik

En de ene patiënt is de andere niet, ervaren artsen ook in de praktijk, zelfs al hebben ze hetzelfde ziektebeeld. Waar de een wel baat heeft bij een operatie, ziet de ander er geen heil in. Daarbij werken sommige behandelingen bij de ene zieke prima, terwijl ze bij de andere juist helemaal niet aanslaan. Hier spelen persoonlijke omstandigheden een rol, waar je als arts alleen achterkomt door met je patiënt van gedachten te wisselen.

En dat doen die dokters momenteel dus niet. Althans niet tijdens de opleiding. “We krijgen wel een vak ‘communiceren met patiënten’”, zegt derdejaars geneeskunde Jessica Oudenampsen, bestuurslid van SOOS (Studenten Organisatie voor Onderwijs en Studie). “Maar dat is alleen theorie. We leren wel hoe het moet, maar we doen het niet.” Terwijl Oudenampsen ook wel inziet dat goed kunnen praten en vooral goed kunnen luisteren in de ziekenhuiswereld belangrijker is dan ooit. “Patiënten zoeken voordat ze naar het ziekenhuis komen heel veel zelf op internet op. Ze komen bij wijze van spreken al met een diagnose naar het ziekenhuis. Daar moet je als dokter wel mee om weten te gaan.”

Ontdekkingsreis

Of die dokter in spe met zo veel praktijk dan geen hbo'er wordt, vragen critici zich af. Welnee, reageert Marcel Olde Rikkert, hoogleraar geriatrie en betrokken bij het nieuwe curriculum. “Wetenschap is natuurlijk gewoon wat er om ons heen gebeurt, het oplossen van problemen. Bij natuurkunde probeer je ook de puzzel achter bepaalde verschijnselen te begrijpen, zo willen we dat ook bij geneeskunde gaan doen. Waar studenten nu nog veel in boeken en op internet geconfronteerd worden met problemen van bijvoorbeeld iemand met Alzheimer, kunnen ze komend collegejaar zelf die ontdekkingsreis aangaan.”

Zelf betekent hier ook echt zelf. Want de studie verandert niet alleen van focus; studenten krijgen daarnaast veel meer regie over hun eigen onderwijstraject. Ze werken met leercontracten, waarin hun eigen leerbehoeftes en doelen staan, afgezet tegen wat de opleiding van hen verwacht. In jargon heet het *self directed learning*. Ook dat overdragen van de regie is hard nodig, want dat de opleiding nu te schools is vinden veel docenten, weet Kokksma. “Studenten zijn volwassenen, waarom stoppen we ze in zo'n schools systeem?” verwoordt hij het gevoel.

Stel, je wilt niets liever dan de mantelzorg rondom dementie verbeteren, dan kun je daar als student straks gewoon mee aan de slag. Coaches, vaak docenten, gaan je adviseren. “Misschien wil je voor je dementieproject graag een module doen over hersenen, dan kan het bijvoorbeeld zijn dat je samen met je coach tot de conclusie komt dat het handiger is om eerst een module celbiologie te gaan volgen.”

Straks dus geen schema meer in de studiegids om klakkeloos te volgen, maar een aanbod van modules om uit te kiezen. Vanuit de gedachte dat de informatie beter beklijft als je leert in een context. “Want je kunt wel alle aminozuren uit je hoofd leren, maar als er geen toepassing is, ben je ze ook weer gelijk vergeten.”

Foto: Bert Beelen

Operatiekamers

Geef studenten meer verantwoordelijkheid, daar groeien ze door, zegt Maroeska Rovers, hoogleraar Evidence-Based Surgery. “Dat zie je bij de stages. Daar leren ze écht iets van, zo ervaren ze dat zelf ook.” Rovers probeert studenten nu al zo veel mogelijk eigen verantwoordelijkheid te geven in het onderwijs. Zo begeleidt ze als docent een project waarbij studenten patiënten volgen, vanaf de verpleegafdeling naar de operatiekamer. “Ik probeer ze door de ogen van de patiënt te laten kijken, ze erachter te laten komen hoe een patiënt een bezoek aan de OK beleeft.” En dat heeft al verbeterplannen opgeleverd, zoals een aanbeveling voor meer kleurgebruik op de operatiekamers, bijvoorbeeld in de vorm van gekleurd licht of platen aan de muur, om patiënten meer op hun gemak te stellen.

Rovers: “Alleen heb ik ze nu een opdracht gegeven en je zou liever zien dat studenten dat project zelf hadden verzonnen. In het nieuwe curriculum gaan we dat ook van ze vragen, dat ze zelf een project bedenken en uitvoeren.”

De hamvraag is natuurlijk: kunnen ze dat eigenlijk wel? “Onze huidige studenten niet”, zegt Rovers ronduit. En voor veel van haar collega's is het inderdaad een bron van zorg, beaamt ze. “Het idee om studenten van meet af aan verantwoordelijkheid te geven wordt breed gedragen, maar de zorg is inderdaad: kunnen ze dat wel?”

Rovers heeft er alle vertrouwen in. Ze verwacht dat de nieuwe studenten beter zijn voorbereid op die verantwoordelijkheid. Zeker als de opleidingen eerstejaars gaan selec-

JESSICA OUDENAMPSEN,
BESTUURSLID SOOS:

'PATIENTEN
KOMEN AL
MET EEN
DIAGNOSE
NAAR HET
ZIEKENHUIS'

COLUMN

PH-neutraal

PH-neutraal is **docent en onderzoeker** aan de Radboud Universiteit.

Genaaid

Nee lieve lezer, dit gaat niet over een gevoel van ondergetekende – hoewel ik alle redenen heb me zo te voelen – maar het gaat over die duizenden studenten dankzij wie wij wetenschappers een redelijk tot goed belegde boterham verdienen. Zij raken hun in de loop der jaren toch al fors uitgekledde basisbeurs kwijt en moeten zich, willen ze meekomen in de vaart der volkeren, fors in de schulden gaan steken. Lenen om te leren. Wie daar de term ‘sociaal’ voor bedacht heeft, mag genomineerd worden voor de George Orwell-bokaal 2014.

Ik vraag me altijd af hoe die lui die zo’n plan bedenken, uitwerken en tot wet verheffen zich voelen. Iets van een burgemeester in oorlogstijd moet er toch wel inzitten, lijkt me. Of op zijn minst diepe, diepe schaamte. Zelf met een riant beurs zonder enige prestatiedruk jarenlang flierefluïtend door het hoger onderwijs gemazzeld, naaien ze de huidige en toekomstige generaties een financieel oor aan waar je u tegen zegt. Studierendement? De gemiddelde politicus kent het alleen maar van de spandoeken die hij of zij droeg om te protesteren tegen zijn voorgangers op het Binnenhof.

Zelf demonstreerde ik nog tegen Deetman, die een werkelijk asociaal stelsel van studiefinanciering wilde introduceren – hetzelfde stelsel dat nu ten grave wordt gedragen maar al sinds de invoering is verlaagd waardoor de studie plotseling moet concurreren met een bijbaan in de horeca. Niks mis met een beetje werken naast je studie hoor, maar de prioriteiten moeten wel duidelijk zijn, zowel in het stelsel als voor de student.

En het blijft zo rustig. Natuurlijk, er werd wel wat geprotesteerd in Den Haag vorige week, maar dat protest viel in het niet bij de kaasen stroopwafelpientewisten een dag later in Gouda. Eigenlijk wel logisch ook. Studenten hebben helemaal geen tijd meer om te demonstreren. De studiepunten moeten worden gehaald en er moet worden gewerkt. Zo word je genaaid, bijna zonder dat je het merkt – en heb je een goede voorbereiding op het leven na de studie.

GET REAL

De curriculumbouwers namen afgelopen voorjaar de proef op de som met de onderwijspilot *Get Real*. Studenten moesten, zoals ze dat in het nieuwe curriculum ook gaan doen, aan de slag met een praktijkprobleem. In groepjes bogen ze zich, met farmaceut MSD als opdrachtgever, over vernieuwingen op het gebied van anticonceptie. Ze kregen daarbij toegang tot de kennis en expertise die MSD in huis heeft. Het groepje met het beste idee bedacht een slimme manier om vrouwen te herinneren aan het innemen van de anticonceptiepil. “Een combinatie van een app met een reminder en een technologische aanpassing van de pilstrook”, meer wil projectleider Jur Koksma er niet over kwijt. MSD is namelijk aan het uitdokteren of het idee in huis kan worden doorontwikkeld. Overigens is het bedrijf ook aan de slag gegaan met twee andere ideeën van de geneeskundestudenten. De farmaceut toonde zich blij verrast met de inbreng van de studenten. Willem Klaassen, Global Trial Manager bij MSD: “Erg verrassend dat deze knappe knoppen met ideeën komen die op een compleet ander vlak liggen dan wij verwacht hadden.” Ook docent Jur Koksma vindt de pilot geslaagd. “Ik was onder de indruk van wat de studenten hebben laten zien. Het bewijst dat ze echt in staat zijn om als professionals te werk te gaan.” Koksma benadert nu ook andere bedrijven om soortgelijke projecten op te zetten. “We willen dat straks al onze studenten zo’n ervaring opdoen.”

teren die graag de uitdaging aangaan. “En we hebben voorgesteld om eerstejaars vroeg in het curriculum een training te geven die ze voorbereidt op het denken in projecten. Daarnaast hebben we natuurlijk de coaches. Studenten moeten straks in een andere modus komen dan de studenten nu. Ik denk ook dat we ze meer kunnen motiveren door ze als toekomstige collega te benaderen. Dat betekent dat we in plaats van “Jij moet nog heel veel leren” een student aanspreken met: ‘Hallo, collega, jij wordt vanaf vandaag elke dag een stuk verantwoordelijker.’”

In de bestuurskamer van studentenorganisatie SOOS, in de medische faculteit tegenover het ziekenhuis, vertelt Jessica Oudenampsen dat ze eigenlijk wel blij is dat ze de dans ontspringt. “Ik denk niet dat ik het type student ben dat zich hierin thuis gaat voelen. Ik vind dat schoolse wel fijn, vind het helemaal niet erg om bij de hand te worden genomen. Ik ben het ook gewend natuurlijk.”

Tegelijk ziet ze wel in dat het nieuwe type arts, met al zijn initiatief en praktijkervaring, waardevol kan zijn. “Zij hebben bijvoorbeeld al een anamnese gedaan bij een patiënt voor ze aan de coschappen beginnen. Wij niet. Gelukkig studeer ik eerder af, haha. Met een beetje mazzel heb ik al een baan als zij van de universiteit komen.” ★

Ik denk dat we in oorlog zijn

Je bouwt een tentenkamp in mijn kamer, van dik zeil en stof uit verre landen.
Regenbestendig, licht ontvlambaar. Elke week een kleiner exemplaar.
Luchtbellen voor één lichaam.

Als we negen waren en in het bed van mijn vader een holle ruimte zouden maken
-opengeklapte paraplu, dekens, een zaklamp in het midden-
dan vroeg ik je weer om je onderbroekje uit te doen, dan lagen we recht naast elkaar
in onze kindertent, omdat we iets wilden
maar niet wisten wat.

Als we driëntwintig waren, laat mij dan de ruimtes bouwen.
Ik geef je een wereld in een luchtballon.
Lekkend, zwaar ontvlambaar
warm en groot genoeg voor twee.

Ik denk dat we in oorlog zijn.
Nog drie meter lege vloer waar ik kan liggen.
Nog vijftien dagen tot ik me terugtrek.

Loren Brouwers is dit collegejaar campusdichter. Elke maand schrijft ze een gedicht voor VOX. Menah illustreert haar woorden.

Je kunt natuurlijk alle stadskranten uitpluizen, honderden sites afgaan of je abonneren op een veel te frequente nieuwsbrief om erachter te komen wat Nijmegen komende maand te bieden heeft op cultuurgebied. Maar je kunt ook gewoon achterover leunen en vertrouwen op de mening van vier Vox-deskundigen.

LEZEN

JELKO ARTS (22), NEDERLANDS-ALUMNUS EN REDACTEUR BIJ LITERAIR TIJDSCHRIFT OP RUWE PLANKEN

VANAVOND GEEN VONDEL

2 december, Café Weerlicht
Poëzieavond zonder stoffige dichters.
Toegang gratis. 20.00 uur.

HET WOEDEN DER GEHELE WERELD

Maarten 't Hart

Voor wie in het kader van Nederland Leest *Een vlucht regenwulpen* op zijn nachtkastje heeft liggen: begin vooral ook in *Het woeden der gehele wereld*. Interessanter en aangrijpender.

WINTERTUINFESTIVAL

27 t/m 30 november

Vierdaags literair festival in en rond de Nijmeegse binnenstad. Dit jaar staat naast literatuur ook muziek centraal, met bijvoorbeeld Ilya Leonard Pfeiffer en Normaal-frontman Bennie Jolink aan één tafel. Andere redenen om te gaan: masterclass van Henk van Straten op donderdag, boekpresentaties op vrijdag, Douwe Bob op zaterdag en Nijmeegs nieuwste literaire talkshow op zondag. Kaartverkoop via wintertuinfestival.nl

VANAVOND GEEN OUDE MOMPELENDE MANNEN

Vanavond Geen Vondel, zo heten de poëzieavonden van Karpe Noktem. Jonge poëzie staat centraal. Gedichten die je raken.

Tekst: Jelko Arts / Foto: Luis, Creative Commons

Jonge gedichten. Wat zijn dat? Margot Mangnus, voorzitter van Karpe Noktem, vindt dat jonge gedichten vooral herkenbaar moeten zijn. "We willen geïnspireerd worden, geraakt worden." In december beginnen de poëzie-avonden van de studentenvereniging weer. De titel: Vanavond Geen Vondel. Oude mompelende mannetjes en stoffigheid zijn uit den boze. Jong talent is des te welkome.

De organisatie van Vanavond Geen Vondel is in handen van een zevenkoppige commissie, met daarin onder anderen Margot Mangnus (19, tweedejaars taalwetenschap), Els Lunding (28, krijgt binnenkort haar masterdiploma Engelstalige letterkunde) en Rik Sprenkels (26, net afgestudeerd in

scheikunde). Lunding vertelt dat de geprogrammeerde dichters niet per se biologisch jong hoeven te zijn, jong van geest is al heel wat. "We doen niet aan leeftijdsdiscriminatie."

Sprenkels vult aan: "De meest inspirerende dichter vind ik nog altijd Simon Vinkenoog en die was misschien oud, maar hij schreef geen belegen poëzie".

Op eerdere edities van Vanavond Geen Vondel waren onder anderen Dennis Gaens (voormalig Nijmeegs stadsdichter), Tim Pardijs (stadsdichter van Zutphen) en Daniël Vis (winnaar NK Poetry Slam) te zien. Geen grijze mannen. Het lijkt een trend: ook op andere literaire avonden tref je steeds vaker dichtende twintigers en dertigers. Talenten als Ellen Deckwitz, Lieke Marsman, Maarten van der

Graaff en Kira Wuck bieden een alternatief voor de traditionele, oudere poëzieschrijver.

“Of iemand goed kan voordragen is natuurlijk doorslaggevend”, zegt Mangnus. “Dan komen emoties pas echt over.” Het format van de poëzie-avonden van Karpe Noktem is simpel: een dichter op een podium, verder geen toeters en bellen. Sprengels: “Meer heeft poëzie niet nodig.”

Niet lezen, maar luisteren

Karpe Noktem mikt op een breed publiek. Sprengels: “We verwelkomen iedereen die nieuwsgierig is naar poëzie. En dan vooral de mensen die niet weten dat ze nieuwsgierig zijn. Die worden door Vanavond Geen Vondel overtuigd.” Commissielid Lunding geeft toe dat ze zelf in eerste instantie

ook niet gecharmeerd was van poëzie. “Door mijn achtergrond (Engelstalige Letterkunde, red.) was ik vooral liefhebber van proza. Je krijgt op de middelbare school wel gedichten voorgeschoteld, maar daar had ik weinig mee. Nu is dat anders: ik luister naar gedichten, in plaats van dat ik ze lees. Dat grijpt me veel meer aan.” Mangnus valt haar bij: “Ik ben door Vanavond Geen Vondel zelf ook gaan schrijven. Dat bewijst wat een goed gedicht kan doen.”

Karpe Noktem zoekt actief naar nieuw talent. Zo stond eerder Hub Zwart, hoogleraar Wijsbegeerte aan de bètafaculteit en dichter, op het podium van Vanavond Geen Vondel. “En de universiteit heeft ongetwijfeld meer schrijftalent binnen zijn muren”, aldus Sprengels. ★

ZIEN

JASMIJN LOBIK (21), STUDENT KUNST EN CULTUURWETENSCHAPPEN EN FILMLIEFHEBBER

INTERSTELLAR

JT Carolus

De bioscoop is gemaakt voor dit soort films: bomvol met nipte ontsnappingen, wervelende ruimteactie en pompeuze muziek. Heerlijk ademloos kijken naar een astronaut die de aarde probeert te redden. 10 euro (met studentenkorting).

AANMODDERFAKKER LUX

Aanmodderfakker won al drie Gouden Kalveren. De tragikomische gaat over Thijs, een 32-jarige student die werkt bij de Mediamarkt. Fijn kijkvoer en ook het laatste zetje om eindelijk je scriptie af te maken.

7.50 euro (met studentenkorting).

SAMBA

JT Carolus

Samba is de nieuwe film van de makers van Intouchables. Het vertelt het liefdesverhaal van een Franse immigrant en een hulpverlener, maar slaagt erin geen politiek drama of zoetsappige romcom te worden.

10 euro.

LUISTEREN

ROBIN OOSTRUM (25), STUDENT INFORMATICA, DJ IN DOORNROOSJE EN FREELANCE POP-JOURNALIST

SLEAFORD MODS

21 november, Merleyn

Dit electro-hiphopduo heeft het niet zo met nep-dialecten, *gnarly coke faces* en de Britse staat in het algemeen. *Must-see* voor fans van The Streets.

6 euro (met studentenkorting). 22.00 uur.

SONGBIRD SESSIONS

5 december, Doornroosje

Het is singer-songwriter-avond tijdens Sinterklaas. Jack Savoretti, Chris Ayer en Matt Simons worden afgewisseld met lokale talenten als Démira en Charley Marie.

17 euro. 19.45 uur.

THE NEW PORNOGRAPHERS

6 december, Doornroosje

Canadese supergroep bestaande uit onder andere Dan Bejar (Destroyer), AC Newman en Neko Case. Nijmegen mazzelt dat de zeldzame tour ook Doornroosje aandoet.

15 euro. 20.00 uur.

UITGAAN

SANNE IMMENS (27), STUDENT ACW, UITGAANSEXPERT EN CULTUURLIEFHEBBER

SHINDIG

29 november, Brebl

Misschien wel hét feest van het jaar: vier dansvloeren met elk een eigen muziekgenre uit de fifties en sixties. *Shimmy* erop los of steek je vrienden de ogen uit met een jive. 8 euro (voorverkoop 5 euro). 22.00 uur.

HOP ON THE BOAT

2 december, De Nijmeegse boot

Lindy Hop ontstond in de jaren twintig, maar is nu weer helemaal ‘hop’ and happening. Elke eerste dinsdag van de maand kun je dansen. Om 19.00 uur is er een (gratis) cursus voor beginners.

Toegang gratis. 20.00 uur.

SMETSHOP/GEEK SLAM

13 december Extrapool

Samen met expert Yuri Landman instrumenten maken. ‘s Avonds presentatie en optreden van Landman.

5 euro. 20.00 uur.

OPI
NIE

ZELF EEN OPINIE
INSTUREN KAN OOK
MAIL 'M NAAR
REDACTIE@VOX.RU.NL

DE REDACTIE HEEFT HET RECHT
DE BRIEF IN TE KORTEN

Genoeg gepra actie!

De problemen in het onderwijs (of uitdagingen, voor de optimisten onder ons) zijn inmiddels door bevlogen wetenschappers, studenten en beleidsmakers voldoende uiteengezet. Het is precies aan hen om het heft in eigen handen te nemen. Niet wachten op een Haags akkoord of een politieke eis, maar morgen met kleine stappen beginnen. Dit stelt filosofiestudent en voormalig Studenten-vakbond AKKU- en LSVb-bestuurder Karlijn Ligtenberg.

De essays over de staat van het hoger onderwijs zijn niet aan te slepen. Vaak gaat het over onderzoek, zoals in het manifest *Science in Transition* of tijdens de actieavond 'De Staat van de Universiteit' dit voorjaar in Nijmegen. Gehekeld worden de kwaliteit van de publicaties, het tanend vertrouwen in de wetenschap en 'de economisering van de universitaire sector'. Terechte kritiek op het onderwijs vinden we terug onder de noemer 'koekjesfabriek', met dank aan actievoerende studenten van de Vrije Universiteit in Amsterdam dit voorjaar: studenten worden door hun studie gejaagd, geplaagd door bindende studieadviezen, verplichte contacturen en een gebrek aan motivatie.

De toon is gezet en die is niet rooskleurig. Zeg maar: pessimistisch. Is dat klagen ook functioneel? Filosoof en voormalig

Denker des Vaderlands René Gude noemt pessimisme 'een strategie om de wereld te verbeteren'. Pessimisten zijn heel constructieve figuren die denken dat als zij alles voortdurend afzeiken, er bij anderen waarschuwing-belletjes gaan rinkelen, vertelde hij onlangs aan tafel bij DWDD. Het advies van Gude: "Je moet depressionist zijn: je moet het beest recht in de bek kijken. Als het klote is, is het klote. Vervolgens moet je je eigenlijk laten verrassen door het leven."

Snuffelen

Het beest hebben we inmiddels uitgebreid recht in de bek gekken. Nu is het tijd voor de verrassingen. Moeten studenten zo vroeg beginnen met studeren als zij nu doen? Voor zeventien- en achttienjarigen is het vanzelfsprekend om direct naar de hogeschool of universiteit te gaan. De Nijmeegse rechtenstudent Wou-

ter Exterkate bepleitte bij een onderwijscongres vorig jaar (de OnderwijsOrakels) een snuffeljaar waarin scholieren die nog met de handen in het haar zitten over hun studiekeuze, zich kunnen oriënteren. Je zou bijvoorbeeld vakken van verschillende disciplines kunnen uitproberen. Beter dan een dagje proefstuderen terwijl je als leerling nog verstrikt zit in de schoolexamens, en een goed fundament voor je toekomst.

Nog een vraag: wordt de student zodra die zijn of haar plekje op hogeschool of universiteit heeft gevonden, wel serieus genomen en gestimuleerd om na te denken over het onderwijs? Waarom precies dit vak? Waarom op deze plek in het curriculum? Wat komen we eigenlijk doen als we naar college of een werkgroep gaan? Voor die vragen is weinig ruimte, het hele pad is immers al

at,

ijkskwaliteit

emde

uitgestippeld: dit is het curriculum, dan heb je verplicht college, dan studeer je af.

Zelf bepalen

Wat kunnen we doen om te zorgen dat studenten zelf over dit soort vragen na gaan denken? Schaf om te beginnen de aanwezigheidsplicht af. Helemaal. Dat is een eerste stap om studenten verantwoordelijkheid terug te geven. Tijdens een discussiemitdag dit voorjaar op de faculteit FTR formuleerde studente Alice Wocher het puntig: "Als je niet gemotiveerd bent, moet je niet naar college gaan. Je kunt zelf de gevolgen van je afwezigheid wel voorspellen." Studenten moeten zichzelf afvragen wat voor hen de waarde is van een college.

Een ander heet hangijzer is het hoorcollege: is dat nog nodig of wordt het door de opkomst van digitale middelen misschien

overbodig? Ik volgde zelf eens een inleidend vak over ethiek. Ter voorbereiding op het college moesten alle studenten een opname van een hoorcollege beluisteren. In het college bleef daardoor alle tijd over om op de stof in te gaan, wat in dit geval betekende dat de docent ons door ingewikkelde teksten kon slepen, in plaats van ons te vertellen over deze teksten. Hoe zou het zijn als soortgelijke colleges (ik bedoel uitdrukkelijk niet werkcolleges) online beschikbaar worden gesteld, bijvoorbeeld vergezeld van een *assignment* waarin studenten vragen indienen over de beluisterde stof? De docent houdt tijd over om de stof te verdiepen en krijgt zicht op de vragen die studenten willen stellen.

Motivatie

Kunnen we nog meer actie ondernemen? Een tactiek om de

wereld te verbeteren kan een eenvoudige zijn, door mee te gaan in de drijfveer zoals Titia Meijer die tentoonspreidt in haar onderwijs. Zij is psycholoog en gespecialiseerd in 'motivatie', met als stelregel voor haar docentschap: *'practice what you preach'*. Haar leefregel baseert ze op een onderwijskundig model dat zijn waarde dubbel en dwars heeft bewezen en op drie pijlers berust: geef studenten maximale autonomie, stimuleer de competentie en houd oog voor de relatie met de student. Gebrek aan motivatie bestaat eigenlijk niet, en waar die optreedt, is in veel gevallen de relatie niet in orde. Begin eens een collegecyclus met de studenten te vragen wat ze eigenlijk willen leren, is een van haar lessen. Ik bedoel maar, zo gemakkelijk kan het zijn: we kunnen daar morgenvroeg mee beginnen.

COLOFON

Vox is het maandelijks onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie-adres: Thomas van Aquinostraat 4.00.6B, Postbus 9104, 6500 HE Nijmegen
 Tel: 024-3612112 Fax: 024-3612874
 redactie@vox.ru.nl
 www.voxweb.nl / @voxnieuws

Redactie: Paul van den Broek, Annemarie Haverkamp (hoofdredacteur), Jolene Meijerink, Mathijs Noij, Martine Zuidweg

Columnisten: Lieke von Berg, PH-neutraal

Aan dit nummer werkten mee:

Lydia van Aert, Tim van Ham, Sanne Immens, Jorg Leijten, Karlijn Ligtenberg, Jasmijn Lobik, Joep Sistermanns, Felix Wagner

Fotografie: Bert Beelen, Mona van den Berg, Duncan de Fey, Erik van 't Hullenaar, Gerard Verschooten

Illustraties: Emdé, Menah, Elmar Noteboom

Vormgeving en opmaak: gloedcommunicatie, Nijmegen

Advertenties: Bureau van Vliet
 Tel: 023-5714745

zandvoort@bureauvanvliet.com
 advertentie@vox.ru.nl

Abonnementen: Personeelsleden, studenten: €25,- o.v.v. student- of personeelsnummer. Overigen: €35,- over te maken op ING-Bank NL24INGB0001363505
 t.n.v. Stg. KU Radboud Universiteit, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen

Adreswijzigingen: Abonnementenadministratie Vox
 Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen
 Tel: 024-3615804

Druk: MediaCenter Rotterdam

Vox Campus
 Mededelingen of berichten voor Vox Campus kunt u sturen naar: voxcampus@vox.ru.nl

De volgende Vox verschijnt op 16 december 2014.

NIUW GEZICHT

NAAM: EDUARD PASMA

LEEFTIJD: 30

OPLEIDING: BSC INTERNATIONALE ONTWIKKELINGSSTUDIES & MSC LEISURE, TOURISM AND ENVIRONMENT, WAGENINGEN UNIVERSITEIT

VORIGE FUNCTIE: COÖRDINATOR INTERNATIONAL OFFICE AND EXTERNAL CURRICULUM, HOGESCHOOL VHL

HUIDIGE FUNCTIE: HOOFD INTERNATIONAL OFFICE, FACULTEIT DER RECHTS-GELEERDHEID

SINDS: 1 SEPTEMBER

Wat houdt je nieuwe functie in?

"Mijn functie als hoofd van het International Office van de Rechtenfaculteit bestaat pas net. Het International Office breidt uit omdat de universiteit flink meer (master)studenten, onderzoekers en promovendi uit het buitenland hierheen wil halen, maar ook uit wil zenden. Ik coördineer het zoeken naar geschikte partneruniversiteiten, de werving van nieuwe studenten en de marketing in binnen- en buitenland. Ook zijn we bezig om de informatievoorziening te verbeteren."

Bevalt het?

"Absoluut. Het Grotiusgebouw is een mooie plek om te werken, en ik werk samen met allemaal leuke mensen. Ook is het natuurlijk fijn dat het college van bestuur en het faculteitsbestuur achter onze missie staan. Internationalisering staat hoog op de agenda, dus iedereen denkt mee."

Wat wil je bereiken?

"Ik wil natuurlijk graag de internationaliseringsdoelstellingen halen. Daarvoor moet er nogal wat gebeuren in drie jaar: het aantal uitwisselingen moet fiks omhoog, en de kwaliteit van het onderwijs moet goed blijven. We gaan geen slechte studenten binnenhalen, alleen maar om meer buitenlandse studenten te hebben. Maar we willen studenten die nog geen seconde aan een buitenlandverblijf gedacht hebben ook laten zien wat de meerwaarde is."

AGENDA

MEDEDELINGEN OF BERICHTEN VOOR VOX CAMPUS KUNT U STUREN NAAR: VOXCAMPUS@VOX.RU.NL DE VOLGENDE VOX VERSCHIJNT OP 16 DECEMBER 2014.

ALGEMEEN

www.ru.nl/studentenkerk

20 NOVEMBER, 19.00 uur: Start van bijeenkomstenreeks 'Omgaan met rouw en verdriet'. Locatie: Studentenkerk.

25 NOVEMBER, 18.30 uur: Eten met idealen. Discussieer mee over het goede doel. Locatie: Studentenkerk.

1 DECEMBER, 12.45 uur: Zingen in de advent en vasten. Korte viering met zang. Locatie: Studentenkerk.

9 DECEMBER, 19.00 uur: Workshop 'Bijna afgestudeerd?' onder begeleiding van John Hacking. Locatie: Studentenkerk.

12 DECEMBER, 13.00 uur: Wandeling naar Kranenburg, deel in stilte. Locatie: vertrek bij Studentenkerk.

CULTUUR

www.ru.nl/cultuuroopdecampus

20 NOVEMBER, 20.30 uur: Theater-voorstelling The White Diner, The Hottest Short stories in Town. Korte voorstellingen gebaseerd op de verhalen van schrijver Raymond Carver. Kom langs voor flABINGO, een line-dance-les, (muzikale) gastoptredens, karaoke en bakken gratis koffie. Locatie: De Rode Laars.

24 NOVEMBER, 20.30 uur: Muziek van Most Unpleasant Men. Extraverte en ongebalanceerde elektronische muziek, dansbaar en overweldigend. Locatie: Cultuurcafé.

26 NOVEMBER, 19.30 uur: Filmvertoning 'Burn After Reading'. Zwarte komedie van de Coen Brothers. Twee gewetenloze gymleraren vinden de disk van een voormalig CIA-agent, en proberen deze te verkopen om plastische chirurgie te kunnen betalen. Constant Hoogenbosch leidt de film in met een lezing over de Coen Brothers. Locatie: Collegezalencentrum.

Vieringen in de Studentenkerk

27 NOVEMBER, 12.30 uur: Winter- tuintestival op de campus. ANS, Cultuur op de Campus en Wintertuin verzorgen lunchentertainment met schrijfkunsten en muziek. O.a. twee ANS-columnisten, campusdichter Loren Brouwers en literair duo Arts en Lentes komen langs. Locatie: Cultuurcafé.

PERSENEEL

www.ru.nl/pv

21 NOVEMBER, 20.00 uur: Theaterprogramma Alain Clark – Walk with me. Alain Clark gaat op een muzikale reis door zijn leven en vertelt de verhalen achter zijn bekende nummers. Locatie: Stadsschouwburg Nijmegen.

22 NOVEMBER, 20.00 uur: Toneelstuk Beschuit met muisjes. Toneelgroep Oostpool speelt deze klassieker als een meedogenloze en liefdevolle satire over het verschrikkelijke gevoel dat je niet krijgt waar je wel recht op hebt en het geluk je net door de vingers glipt. Locatie: Stadsschouwburg Nijmegen.

22 NOVEMBER, 20.15 uur: Concertserie Beek: Conversations – De taal der liefde. Traversospeelster Stefanie Troffaes en haar Axis Ensemble brengen een hommage aan de muziek van componist Louis Gabriel Guillemain. Locatie: Sint-Bartholomaeuskerk, Beek-Ubbergen.

SOETERBEECK PROGRAMMA

www.ru.nl/soeterbeekprogramma

20 NOVEMBER, 19.30 uur: Lezing 'De heksenketel van het Midden-Oosten' door historicus Peter Raedts. Locatie: Collegezalencentrum.

25 NOVEMBER, 19.30 uur: Gesprek en lezing '100 jaar Ety Hillesum – Radicaal gewelddoos?' door filosofen Ria van den Brandt en Paul van Tongeren. Locatie: Collegezalencentrum.

27 NOVEMBER, 19.30 uur: Lezing 'The Paradox of Choice' door Amerikaanse psycholoog Barry Schwartz. Locatie: Collegezalencentrum.

29 NOVEMBER, 20.30 uur: Lezing 'Van Agnus naar Magnus' op het Wintertuintestival, door muziekfilosoof Albert van der Schoot. Locatie: Doornroosje.

3 DECEMBER, 19.30 uur: Gesprek met publiek en lezing 'The Power of Hope' door theologe Elaine Graham. Locatie: Brebl, Honigcomplex.

10 DECEMBER, 19.00 uur: Film 'Her' en debat met filosoof Jan Drost. Locatie: Collegezalencentrum.

Peter Raedts

26 NOVEMBER, 12.00 uur: English tour on campus. Are you a new foreign employee or student and would you like to know where all facilities are located? Please contact the Personnel Association and sign up for an English-language tour. Mail to info@pvradboud.nl. Location: Erasmus Building.

26 NOVEMBER, 19.30 uur: Culinaire workshop over marsepein. Locatie: Villa Oud-Heyendaal.

28 NOVEMBER, 20.15 uur: Lavinia Meijer & Attacca ensemble. Sterharpiste Lavinia Meijer speelt een aantal van de beste werken van Philip Glass, de grondlegger van de minimal music. Locatie: Concertgebouw de Vereniging.

2 DECEMBER, 20:15 uur: Opera van Tschaikowski, Eugen Onegin. Aangrijpende opera, uitgevoerd door het Symfonieorkest Nijmegen, het Gelders Opera- en Operette Gezelschap en een keur aan solisten. Locatie: Concertgebouw de Vereniging.

10 DECEMBER, 19.30 uur: Workshop kerstmenu en kerststukjes maken. Locatie: Villa Oud-Heyendaal.

BENOEMINGEN

DHR. DR. A. BAX is op 1 september benoemd tot bijzonder hoogleraar Biofysische NMR-spectroscopie.

DHR. DR. B.E.R. DE RUYTER is op 1 oktober benoemd tot bijzonder hoogleraar Human Interaction with Intelligent Systems.

ADVERTENTIE

Autoverhuur Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen
 Nieuwe Dukenburgseweg 13, 6534 AD, Nijmegen
 Postbus 1130, 6501 BC Nijmegen
 Tel. 024-3817161

PROMOTIES & ORATIES

21 NOVEMBER, 10.30 uur: Promotie dhr. drs. A.W. Bronkhorst (UMC) 'Small RNA-based antiviral defense in insects'.

21 NOVEMBER, 12.30 uur: Promotie mw. drs. F. Poelkens (UMC) 'Exercise in Women with the Metabolic Syndrome. Molecular mechanisms of exercise-induced changes in insulin resistance and vascular structure'.

21 NOVEMBER, 15.45 uur: Oratie dhr. prof. dr. ir. N.J.J. Verdonchot (UMC) 'Personalized medicine in een nieuw perspectief'.

24 NOVEMBER, 10.30 uur: Promotie dhr. drs. T.H.A. Schreuder (UMC) 'Optimizing exercise-induced vascular adaptations in type 2 diabetes'.

24 NOVEMBER, 12.30 uur: Promotie mw. drs. S. Shah (FNWI) 'The synergy between Gravitational wave and Electromagnetic data of compact binaries'.

24 NOVEMBER, 14.30 uur: Promotie mw. drs. L.N.H. Verbrugge (FNWI) 'Going Global: Perceiving, assessing and managing biological invasions'.

25 NOVEMBER, 10.30 uur: Promotie dhr. V. Dao (FNWI) 'Over the "Top": from tt measurements to the search for the associated production of the Higgs boson and a top quark pair with the ATLAS detector'.

25 NOVEMBER, 12.30 uur: Promotie mw. drs. M. Willemars (FSW) 'Journalisten, publiek debat en democratie. Nieuwe rollen voor journalisten in maatschappelijke en politieke discussies'.

26 NOVEMBER, 12.30 uur: Promotie mw. drs. M.E. van Kessel (FSW) 'Nothing left? How to keep on the right track. Spatial and non-spatial attention processes in neglect after stroke'.

26 NOVEMBER, 13.00 uur: Promotie mw. J. Grzetic (FNWI) 'Chemistry of peptide fragmentation - Molecular structures by ion spectroscopy'.

26 NOVEMBER, 14.30 uur: Promotie mw. drs. M.J.E. Vallen (UMC) 'Highly sulfated chondroitin sulfate in the ovarian tumoral micro-environment: prospects for ovarian cancer management'.

26 NOVEMBER, 16.30 uur: Promotie dhr. mr. G.J.L. Bergervoet (FdR) 'Borgtocht'.

27 NOVEMBER, 13.00 uur: Promotie dhr. L. Feenstra MA (FFTR) 'From sensory biology to a philosophy of perception'.

28 NOVEMBER, 10.30 uur: Promotie dhr. ir. P. Vullers (FNWI) 'Efficient implementations of attribute-based credentials on smart cards'.

28 NOVEMBER, 12.30 uur: Promotie dhr. drs. M.H.J. Ummels (FNWI) 'Promoting conceptual coherence within biology education based on the concept-context approach'.

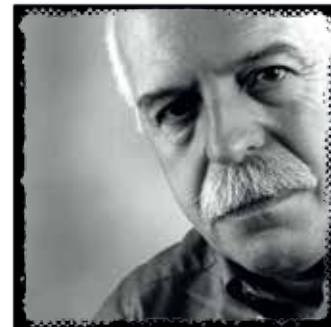
PROMOTIE 27 NOVEMBER, 10.30 UUR: PROMOTIE DHR. S.G. HITCHINS (FDL) 'ART AS HISTORY, HISTORY AS ART. JHERONIMUS BOSCH AND PIETER BRUEGEL THE ELDER, ASSEMBLING KNOWLEDGE NOT SETTING PUZZLES'.

Wat heb je onderzocht?

"De relatie tussen de Laatmiddeleeuwse wereld van Jheronimus Bosch en Pieter Bruegel de Oude en hun werk. Wat staat er op hun schilderijen en wat betekent het?"

Wat zijn je bevindingen?

"Dat veel van de aannames over het werk van Bosch en Bruegel niet kloppen. Jarenlang werd hun werk bekeken in een puur kunsthistorische context. Dat deed hun werk tekort. Ik denk juist dat het antwoord ligt in de relatie tussen hun werk en het publiek. Bosch en Bruegel verwijzen veel naar sociale, economische en politieke onderwerpen uit die tijd, waaruit je kunt opmaken hoe zij de wereld zagen. Bosch schilderde een wereld waarin een gebrek was aan het goede, in een wereld vol slechte monsters. Bruegel maakte de politieke en religieuze verdeeldheid in zijn tijd tot het verholen onderwerp van veel van zijn werken. Hun werk ziet er misschien uit als een zoekplaatje, maar eigenlijk verzamelden ze kennis die onderdeel was van hun maatschappij en beelden uit hoe zij die ervoeren."

28 NOVEMBER, 15.00 uur: Afscheidscollege dhr. prof. dr. J.L.H. Bardeel (FSW) 'Media en journalistiek in de jaren des onderscheids'.

2 DECEMBER, 10.30 uur: Promotie dhr. drs. ing. G.J. Prozman (UMC) 'Mentor mother support: bridging the gap. An outreaching intervention in primary care with paraprofessional support for abused mothers'.

2 DECEMBER, 12.30 uur: Promotie mw. drs. A.G.M. Hendriks (UMC) 'Niches in clinical evidence and pathomechanistic insights in psoriasis'.

2 DECEMBER, 14.30 uur: Promotie dhr. drs. R.P. Bosgraaf (UMC) 'Improving cervical cancer screening in the HPV era'.

3 DECEMBER, 10.30 uur: Promotie dhr. W. Omona (FdM) 'A framework for knowledge management using ICT in higher education'.

3 DECEMBER, 12.30 uur: Promotie mw. drs. A.M. Sluiter-Oerlemans (UMC) 'Shared and unique underpinnings of autism spectrum disorders (ASD) and attention-deficit/hyperactivity disorder (ADHD). Pre-/perinatal antecedents and cognitive deficits in the context of familial risk'.

4 DECEMBER, 10.30 uur: Promotie dhr. drs. C.G. Bauland (UMC) 'Cause, course and control of infantile hemangiomas'.

4 DECEMBER, 12.30 uur: Promotie mw. drs. Y.F.M. Linders (FdL) 'Met waarde-ring gelezen. Een nieuw analyse-instrument en een kwantitatieve analyse van evaluaties in Nederlandse literaire dagbladkritiek, 1955-2005'.

5 DECEMBER, 14.30 uur: Promotie mw.

drs. L.L. Stone (FSW) 'Measuring up: Perspectives on psychometrics and contextual factors of early childhood problems'.

8 DECEMBER, 10.30 uur: Promotie dhr. K. Tudpor (UMC) 'Outsiders take part: A quest for molecular mechanisms regulating calcium transport by extracellular factors'.

8 DECEMBER, 12.30 uur: Promotie mw. I.A. O'Connor (FNWI) 'Modelling the oral uptake of chemicals: the role of plastic, passive diffusion and transport proteins'.

8 DECEMBER, 14.30 uur: Promotie mw. drs. S.R. Heimand (FdL) 'De taal, het kind, de liefde. Josepha Mendels (1902-1995)'.

10 DECEMBER, 12.30 uur: Promotie dhr. C. Abate (FNWI) 'Formation and evolution of carbon-enhanced metal-poor stars'.

10 DECEMBER, 14.30 uur: Promotie dhr. dr. C.M. Mtabho (UMC) 'Improving the management of tuberculosis in Tanzania: clinical and epidemiological studies'.

12 DECEMBER, 12.30 uur: Promotie mw. ir. E.A.E. van der Hagen (UMC) 'Unraveling the primary principles of renal transcellular calcium transport'.

12 DECEMBER, 15.45 uur: Oratie dhr. prof. dr. M.J.H. Wolbers (FSW) 'De twee gezichten van het onderwijs'.

15 DECEMBER, 12.30 uur: Promotie dhr. drs. R.F.P. Schelbergen (UMC) 'DAMPening synovial activation in osteoarthritis: taking the S100-road'.

15 DECEMBER, 14.30 uur: Promotie mw. Drs. A. Mol Lous (FSW) 'Depression and Play in Early Childhood'.

MARCO

BOB

AMIR

TIM

huiselijke kringen

Tim Chau, parttime portier, freelance carnavalszanger en fulltime liefhebber van de betere restaurants, is jarig geweest. En dat betekent maar één ding: trakteren in het honk van Obelix.

Stipt om vijf uur, nadat Obelix Heren 1 jammerlijk een potentiële kampioenswedstrijd heeft verloren, neemt Tim Chau het woord. "Mannen!" roept hij uit volle borst tegen de plusminus 35 rugbys. "Ik had graag gezien dat we vandaag twee of drie *tries* meer hadden gemaakt. Dat was helaas niet het geval. Maar gelukkig sta ik hier ook om een andere reden!" Luid gejoel onder de beren van Obelix.

"Ik ben namelijk jarig geweest, zoals jullie weten. En zij die me een beetje kennen, weten wat dat betekent. Zoals de traditie betaamt, heb ik loempia's meegenomen!" Wederom gejoel. "Maar dat is niet het enige goede nieuws", vervolgt Chau. "Voorgaande jaren had ik altijd 240 vleesloempia's om te trakteren. Maar omdat ik dit jaar 27 ben geworden, hebben mijn ouders er 270 gemaakt!" Heren 1 en 2 exploderen, een hef-

tig gejuich barst los en ook de tegenstanders, die zoals het hoort na de wedstrijd nog een biertje meedrinken, slaan het schouwspel lachend gade. Dat er maar twee frietuurpannen tegelijk aan kunnen in het honk van Obelix ("anders klappt de stroom eruit") en dat de mannen dus nog wel even bezig zijn met de berg Vietnamese snacks, deert niet. Niemand heeft haast, niemand moet ergens heen. Chau is jarig!

Tekst: Joep Sistermanns / **Foto:** Bert Beelen

In 'huiselijke kringen' stappen een verslaggever en een fotograaf een studentenhuus binnen om vast te leggen wat de huisgenoten zoal samen doen.